

தேவநல்லூர்

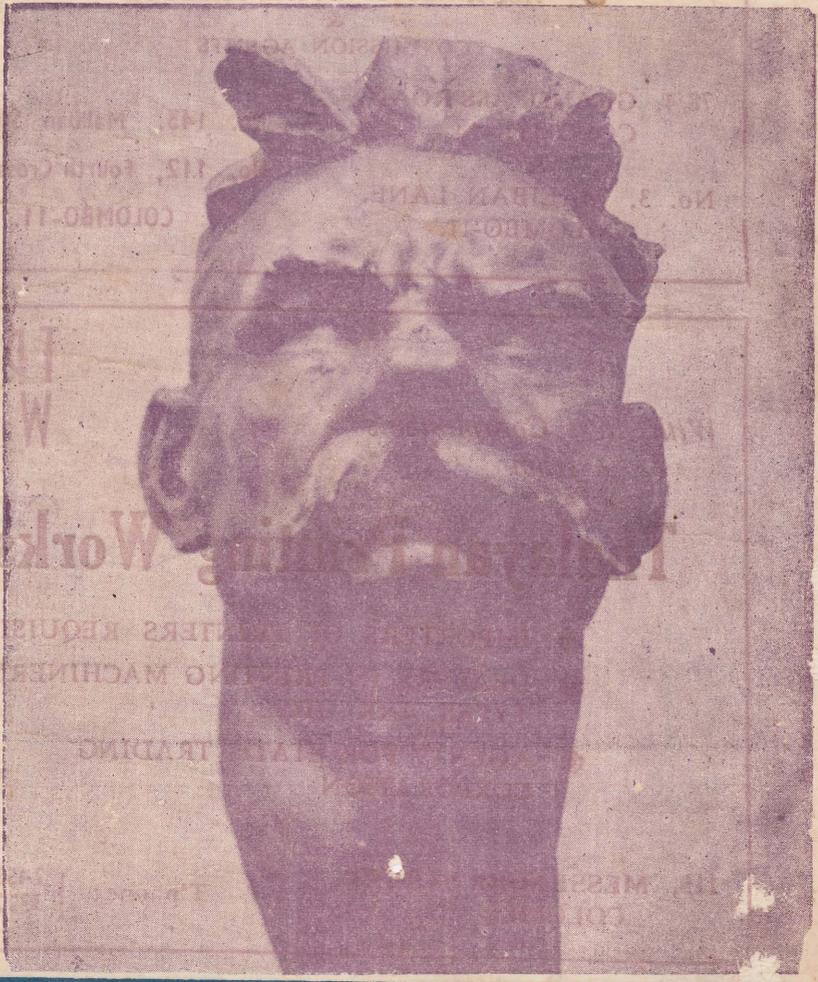
மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

சுருதிருயர்: லொமினிக ஜீவா

யூன் 1977

விலை : 75 ரூபாய்

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்

T'grams : "SARAVANAN"

T'phone: 25389 & 23509

பலவகை உள்நூர் விளைபொருள் விற்பனையாளர்

Peoples Trade & Supplies

Wholesalers & Retailers in
PROVISIONS, GROCERIES, OLD NEWS PAPERS,
EMPTY GUNNIES, PACKING MATERIALS,
ALL KINDS OF LOCAL PRODUCES

&
COMMISSION AGENTS

78/4, GRANDPASS ROAD,
COLOMBO-14.

No. 143, Maliban Street,

&

No. 3, MALIBAN LANE,
COLOMBO-11.

No. 112, Fourth Cross St.,

COLOMBO-11.

*With Best Compliments
from*

T
P
W

Thalayan Printing Works

- ❁ IMPORTERS OF PRINTERS REQUISITES
- ❁ DEALERS IN PRINTING MACHINERY,
TYPES, INK ETC.
- ❁ AGENTS FOR STATE TRADING
CORPORATION

115, MESSENGER STREET,
COLOMBO - 12.

T'phone : } 24531
33774

• ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம்
எடுபட்டுடன்றும் நடப்பவர் பிறர்
எனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

பன்னாட்டு மலர்

1977

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

முகவரி: ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A செ. செ. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம் (இலங்கை)

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234A, C. K. S. Road,
JAFFNA,
Sri Lanka

மல்லைகளில் வரும்
கதை, கட்டுரைகளின்
பெயர்கள்
சம்பவங்கள் யாவும்
சம்பளையே
சிந்தனை, எழுத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்தவம்
பொறுப்பும் அவரே

மல்கை

106 —வது ஆண்டு ஞாயகார்த்தமாக....

மாபெரும் மக்கள் எழுத்தாளர் மாக்னிம்
கார்க்கி. அன்றாது 106-வது பிறந்த நாள்
ஞாயகார்த்தமாக அவரது உருவச் சிலையின்
பிம்பத்தை மேலட்டையில் வெளியிடுகிறோம்.

கார்க்கி மாபெரும் கலைஞன் மாதிரி
மல்ல; சமுதாயத்தில் புரையோடிப் போயி
ருந்த பொய்கள், மூடப்பழக்க வழக்கங்கள்,
பெண்ணடிமை, சின்னத்தனங்கள் யாவற்றை
யும் எதிர்த்துப் போரிட்ட பேராணியுமாவான்.

மல்லிகையின் ஆரம்ப, நிரந்தர இலட்சி
யமே கார்க்கியின் வழி நடத்தல் பாதையைச்
செழுமைப்படுத்துவதுதான். வகுப்புவாதம்,
இனவெறி ஆகிய திறமைக் குணங்களை எதிர்த்
துப் போராடுவதும் எந்தவித அடக்கு முறை
எங்கிருந்து வந்தாலும் அதை ஒழிக்க முன்
நின்றழைப்பதுமேயாகும்.

‘எழுந்து கொண்டிருக்கும் மனிதனைக்
கைகொடுத்துத் தூக்கி விடு!’ என்பது அவ
ரது பிரசித்திபெற்ற வாசகமாகும்.

மனிதனை மனிதனுக்குப் புரிய வைத்த
மாமனிதன் கார்க்கி. அன்றாது நாமத்துக்கு
நாம் தலை வணங்குகின்றோம்.

அன்பளிப்பு—

மல்லிகையின் கட்டம் கட்டமான வளர்ச்சி
பாராட்டப்படத்தக்கது. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில்
அதன் தாக்கம் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். தேசிய
ஒருமைப்பாட்டைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில்
அதன் அயராத உழைப்பு கவனத்தில்
கொள்ளத்தக்கது.

எனது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில்
பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

ஓர் அன்பன்
கொழும்பு - 8

திறந்த வெளி அரங்கு மூடிக் கிடக்கின்றது!

யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உள்ள திறந்த வெளி அரங்கு சில காலமாக மூடிக் கிடப்பதையிட்டுப் பொது மக்கள் மத்தியில் ஒருவித அதிர்ப்தி நிலவி வருவதைச் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றோம்.

நீண்ட காலமாகவே இந்த அரங்கில் எந்த விதக் கலை நிகழ்ச்சிகளோ கலாசார விழாக்களோ நடைபெறவில்லை என்பதையும் நாம் அவதானித்துள்ளோம்.

இந்த நிலை ஏன், எதற்காக ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைப் பொது மக்கள் அறிய ஆவல் காட்டுவது நியாயமானது மட்டுமல்ல, வரியிறுப்பாளர் என்கின்ற முறையில் இதன் பின்னணியைப் பொது மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதும் நிர்வாகத்தினரின் தலையாய கடமையுமாகும்.

யாழ்ப்பாண மாநகரைப் பொறுத்தவரை சினிமாத் தியேட்டர்களை விட்டால் பொது மக்களுக்குப் பொழுது போக்குக் களியாட்டங்களைக் கண்டு களிக்க வேறு எந்த அமைப்புகளுமே இல்லை என்ற தனி நிலையில் நாம் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகிப் பார்க்கவேண்டும்.

முன்னர் யாழ். மேயராகத் துரையப்பா அவர்கள் இருந்த போது 'பௌர்ணமி நிகழ்ச்சிகள்' என்ற பொது அமைப்பில் நாடகங்கள், நாட்டுக் கூத்துக்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி இந்த அரங்கில் நடைபெற்று வருவது வழக்கம். பல்லாயிரக் கணக்கான பாமர மக்கள் இந்தக் கலை நிகழ்ச்சிகளை வந்திருந்து ரசித்து மகிழ்வதுடன் தமது கலைப் பசியைத் தணித்துச் செல்வதற்கும் வழியிருந்தது.

யாழ். குடாநாட்டுப் பாரம்பரியமான கலைகளின் மறுசீரமைப்பைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்க்கும் நோக்கத்துடனேயே இந்த அரங்கு அமைக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டு வந்துள்ளதை அனைவருமறிவர்.

ஆனால் சமீப காலமாக இது மூடிக் கிடப்பதைப் பார்க்கும் போதும், அரங்க வளவு புல் மண்டிக் காட்சிதரும் பரிதாபக் கோலத்தை நோக்கும்போதும் 'ஏன் இந்த அவல நிலை?' என்று

எம்மால் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. மனதில் எரிச்சல் முழுகின்றது?

எந்த நோக்கத்துக்காக இந்தத் திறந்த வெளி அரங்கு நிர்மாணிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தை ஈடேற்றுவதற்காக உடனடியாக அதைச் செயல்பட வைக்க வேண்டும் என உரிமையுடன் கோருகின்றோம். நாம்:

தினசரி வாழ்வில் ஆயிரத்தெட்டுப் பிரச்சினைகள். குழந்தைக் கரைச்சல்கள். குடும்பச்சமை வேறு. அனைவரும் சென்று பணம் கொடுத்துப் பொழுது போக்குக் களியாட்டங்களைக் கண்டு களிக்க முடியாத பொருளாதார முடை. இத்தனையும் ஆயிரக் கணக்கான சாதாரண வறிய மக்களுக்குண்டு. குறிப்பாக இதன் தாக்கத்தை அனுபவிப்பவர்கள் அடுப்புடன் தினசரி மாரடிக்கும் பெண்கள்தான்.

பொதுமக்களுக்கு இந்தத் திறந்தவெளி அரங்குக் கலை நிகழ்ச்சிகள் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருந்தன. காற்றூட, கால் உலாவ, சற்றுச் சிரமங்களை மறந்து சிரித்து மகிழ்ந்திட, பொழுது போக்க முடியாமல் அடைந்து கிடக்கும் குமர்ப் பெண்களின் மன ஆயாசங்களைச் சற்றுச் சாந்தப்படுத்த இலவசமாகக் கிடைத்து வந்துள்ள இந்தப் பொழுது போக்கு அம்சம் முற்றாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது மிகப் பெரிய பொது சன நஷ்டம் என்றே நாம் கருதுகின்றோம்:

யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் பொதுசன மண்டபங்கள் பணம் பண்ணும் வழிக்காக ஒதுக்கப்பட்டு விடுகின்றன. மாநகர சபை மண்டபம் சினிமா தியேட்டராக இன்று உருமாறி உள்ளது.

ஒரு கலை நிகழ்ச்சியை மேடையேற்ற வேண்டுமென்றால் கூட, மண்டபம் கிடைக்க முடியாத அவல நிலை கலைஞர்களுக்கு. அப்படித் துணிந்து மேடையேற்ற முனைந்தால் மண்டப வாடகையே கலைஞரின் உழைப்பை விழுங்கிவிடுகின்றது. முனைவிடும் கலைஞர்கள் தாம் எழுதித் தயாரித்து வைத்துள்ள நாடகங்களை இந்தச் சிரமங்களை முன்னிட்டே மேடையேற்ற முடியாமல் ஒதுங்கி விடுகின்றனர்:

எனவே பொது மக்களும் கலைஞர்களின் கருத்துக்களும் சந்திக்க முடியாமல் போய் விடுகின்றது. வெறும் மயக்க சினிமா மக்களை ஆட்டிப் படைக்கின்றது. சினிமாத் தனம் முன்னேற முன்னேற நமது சொந்தக் கலைகள் நசிந்து, நலிவுற்றுப் போய் கடைசியில் மங்கி மறைந்து விடுகின்றன.

தேசியக் கலைகளை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் அக் கலைகளை மக்களின் பெரும் பகுதியினர் கண்டு ரளிப்பதற்குமாகவே இப்படியான திறந்த வெளி அரங்குகள் நிர்மாணிக்கப் பட்டுள்ளன.

இவை போன்ற வெகுஜன ஸ்தாபனங்கள் முடிக்கிடப்பது அவை ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தையே சீர்குலைப்பதற்கு ஒப்பானதாகிவிடும். பொது சனக் கலையையும் பொது மக்கள் கருத்தையும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டியது ஜனநாயகத்தில் மிக முக்கிய அம்சமாகும்:

அது மறுக்கப்படுவது அல்லது தடுக்கப்படுவது நமக்கும் நல்லதல்ல! நாட்டுக்கும் உகந்ததல்ல.

பெரிய மனிதத்தனம்!

1956 - ம் ஆண்டு என நினைக்கிறேன்.

தமிழகத்திலிருந்து பிரபல எழுத்தாளர் ரகுநாதன் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அவரது வருகைக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்ததுடன் கொழும்பில் ஒரு மாபெரும் இலக்கியக் கூட்டத்தையும் ஒழுங்கு செய்து நடத்தி முடித்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் அதை யொட்டி ஓர் இலக்கியக் கூட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்யும் படி அதன் செயலாளர் எனக்குத் தகவல் தந்திருந்தார்.

அப்பொழுது யாழ். கிளைச் செயலாளராக நான் கடமை புரிந்துவந்தேன்.

ரகுநாதனின் யாழ்ப்பாண வருகையை யொட்டி பொதுக் கூட்ட அலுவல்களை அவசர அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது.

கூட்டம் நடத்த மண்டபம் தேவை. அப்பொழுது பொது மண்டபமாக இருந்தது நகர மண்டபம் மாத்திரமே. அதற்கு வாடகை, மின்சாரக் கட்டணம், கதிரைக் கூலி, வைப்புப் பணம் போன்றவைகளுக்கு மொத்தமாக 350 ரூபா தேவைப்பட்டது.

அப்பொழுது நமக்கிருந்த பொருளாதார நிலையில் இது ஒரு பெரிய தொகை; இதைத்

தவிர, மற்றும் செலவுகள் பின்னால் காத்துக் கொண்டிருந்தன. அது வேறு நம்மைச் சிரமப் படுத்தியது.

அப்பொழுது தனியார் கல்லூரியாக இருந்த பிரபல கல்லூரி ஒன்றின் அதிபரை அணுகினேன். இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய அதிபர் எனப்பேர் எடுத்தவர் அவர். எனவே இக் கூட்டத்திற்கும் உதவுவார் என மனதார நம்பி அவரை அணுகிக் கேட்டேன்.

என்னை ஏற இறங்க ஒரு தடவை மேலும் கீழும் பார்த்தார் அதிபர். அப்பார்வையில் அலட்சியம் தெரிந்தது. 'எங்கே இருக்கிறது? என்ன தொழில் செய்கிறது?' என்றெல்லாம் விசாரித்தார், சொன்னேன்.

கல்கியை, தூரனை — மற்றும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வேறு எவர் வந்தாலும் ஓடோடிச் சென்று நிலபாவாடை விரித்து வர வேற்கக் காத்திருக்கும் யாழ்ப்பாணப் பெருங்குடி மக்களின் தனிப் பிரதிநிதி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கான் இவரும். அதற்குப் பிரதியுபகாரமாக அவர்கள் அங்கு சென்று இவர்களைப்பற்றி ஒரு 'நாறு சொல்' எழுதி விடுவார்கள். அது சொர்க்க இன்பம் இவர்களுக்கு.

இப்படித்தான் அந்தக் காலத்தில் ஈழத்து இலக்கியம் வளர்ந்தது; வளர்க்கப்பட்டது.

அப்படியான மனப்பான்மை படைத்த மேற்படி அதிபரைப் பற்றி முன்னர் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேனே தவிர, அநுபவரீதியாக நான் பாடம் படிக்க வில்லை.

'உங்களுக்கெல்லாம் ஏன் இந்த விழல் வேலை?' என்றபடி நான் எழுதிக் கொடுத்த கடிதத்தைச் சுழற்றி வீசிவிட்டுச் சொன்னார்: 'இதுகளுக்கெல்லாம் நாங்கள் இடந்தர ஏலாது! நீங்கள் கண்ட சாதி நின்ற சாதி களையெல்லாம் மேடைக்கு ஏத்து வீங்கள்... வேறே இடத்தைப் பாருங்கோ.....'

எனக்கு உள்ளங் காலிலிருந்து 'விர' என்று ஏதோ ஏறிக் கொண்டு வந்தது.

கதர்ச் சட்டை அணிந்திருந்த அந்தக் காந்தீய அதிபரை ஏறிட்டுப் பார்த்தேன். வார்த்தைச் சவுக்கைச் சொடுக்கி, அந்த இடத்திலேயே அவரை நொருக்கி இருப்பேன்.

அது பள்ளிக் கூடம். கல்விக்குக் கௌரவம் கொடுக்க வேண்டும். அங்கு கற்கும் மாணவர்களின் முகம் என் நெஞ்சில் தெரிந்தது.

யாழ்ப்பாண நகர மண்டபத்தில் திரு. இராஜ அரியரத்தினம் தலைமையில் இலக்கியக் கூட்டம் மிகப் பிரமாதமாக

நடைபெற்றது. பத்திரிகைகளிலும் பிரபலமாகக் கூட்ட நிகழ்ச்சிகள் வெளிவந்தன. மறக்காமல் அந்த அதிபருக்கும் ஓர் அழைப்பிதழை அனுப்பி வைத்திருந்தேன்.

அடுத்தநாள் நானும் பிரேம்ஜியும் ரகுநாதனும் 'ஈழகேசரி'க்குப் போயிருந்தோம்.

இராஜ. அரியரத்தினத்துடன் நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது இடையே டெலிபோன் அழைப்பொன்று வந்தது. இராஜ. அரியரத்தினம் ரிஸீவரை பிரேம்ஜியிடம் கொடுத்தார்: 'அந்தக் கல்லூரி அதிபர் பேசுகிறார். ரகுநாதனை எப்படியாவது கல்லூரியில் ஒரு பின்னரம் பேச உதவட்டாம்' என்று சொல்லியபடி 'இதோ யாழ்ப்பாணச் செயலாளர் இருக்கிறார். அவருடன் பேசுங்கள்' என்று ரிஸீவரை என்னிடம் நீட்டினார்.

அதைப் பெற்றுக் கொண்ட நான் எனது உணர்ச்சிகளை மென்று விழுங்கிக் கொண்டு 'ஏன் னார் உங்களுக்கு இந்த விழல் வேலை? உங்களைப் போன்ற பெரிய மனிசர்களுள்ள பள்ளிக் கூடத்துக்கு வந்து பேச ரகுநாதன் போன்றவைக்குத் தகுதி காணுது! சரி வைக்கட்டுமா?'

ரிஸீவரை வைத்தேன். மற்றவர்கள் என்னைப் பார்த்தனர்.

பதின்மூன்றாவது ஆண்டு மலர்

தயாராகின்றது

கதை, கட்டுரை, கவிதை அனுப்புவோர் உடன் அனுப்பி எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

தட்டைப் பருப்பு
மிளகாய்

மற்றும் உப உணவுப் பொருட்களின்

விற்பனையாளர்கள்
கமிஷன் ஏஜன்ட்

இலங்கையில் மிகக் கூடுதலாகப் பருப்பு வகை
விற்பனையாளர்கள்

ஏ. எம். ராமலிங்கம்பிள்ளை

அன் கோ; லிமிட்டெட்.

180, நாலாம் குறுக்குத் தெரு
கொழும்பு - 11.

தொலைபேசி: 25615

கோப்பிக்குப்
பதிலாகப்

பாவிக்கக் கூடியது

சோயாரின்

அண்ணா

தொழிலகம்
இறுவில்.

தொலைபேசி: 7412

மகத்தான இரண்டாவது மாதம்

ராஜா

யாழ்நகர்

தேவரின்

தி
ரு
வ
ரு
ள்

(ஈஸ்ட்மன் கலர்)

நடிகர்கள்: ஏ. வி. எம். ராஜன், திருமுருக சிருவானந்தவாரியார்
நாகேஷ், சுந்தரராஜன், தேங்காய் சீனிவாசன்,
ஜெயா, பேரி இந்திரா.

டைரக்டர்: ஆர். தியாகராஜன்

மொஸ்கோ நகரத்தின் தமிழர்கள்
தமிழாராய்வுகள் பற்றிய சில
பயண நினைவுகள்

தமிழ்
'செந்' தமிழாகின்றது

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் ரஷ்யாவுக்குச் சென்ற பொழுது, ஆபிரிக்க — ஆசிய இலக்கிய மகாநாட்டில் 'மூன்றாவது உகின்' இலக்கிய வேட்கைகளையும், அரசிய வழி நின்ற இலக்கிய யாகங்களையும் பற்றிப் பூரணமான அறிவினை அவ்வவ்விலக்கியப் பிரம்மரிஷிகள் மூலமே பெற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வமிருந்தமையால், ரஷ்யாவில் தமிழ் ஆய்வுகள் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கான அக்கறை உண்மையில் இருக்கவில்லை. தமிழிலக்கியம் பற்றி வந்த மற்ற விருந்தினர்களுடன் உரையாடியதைத் தவிர, ரஷ்யத் தமிழ் அறிஞர்களுடனே, ரஷ்யாவிலுள்ள தமிழறிஞர்களுடனே ஆற அமர உரையாட முடியாத போய்விட்டது.

இம் முறை ரஷ்யப் பயணத்தை மேற்கொண்ட பொழுதும் செல்லும் பயணம் உலக சமாதானக் கௌன்சிலின் ஹெல்சிங்க், புடாபெஸ்த், மொஸ்கோ மகாநாடுகள் பற்றியதாகவே

இருந்ததெனினும் ரஷ்யாவின் தமிழார்வத்தையும் எப்படியாவது அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத் துணியைச் செயற்படுத்துவதிலேயே நாட்டம் இருந்தது;

மகாநாடுகளில் ஏற்பட்ட குழுநிலைப் பொறுப்புக்கள் இம் முறையும் அந்த ஆசையை நிராசையாக்கிவிடும் நிலையை உண்டாக்கினவெனினும், மொஸ்கோ ஓரியன்றறல் இன்ஸ்டிடியூட்டுக்குச் (மொஸ்கோப் பல்கலைக் கழகந்தான் கீழைத்தேய ஆய்வு நிறுவனம்) செல்வதற்கு இலங்கைச் சோவியத் நட்புறவுக் கழகத்தினர் ஏற்படுத்தித் தந்த வாய்ப்பு, திராவிட, தமிழ் மொழியியலறிஞரான அந்திரனோவின் சந்திப்பை ஊர்ஜிதம் செய்தது. திரு. அந்திரனோவ் மூலமாகப் பின்னர் முயல்வதற்கிருந்த சந்திப்புக்கள் தற்செயலாக நான் தங்கியிருந்த ஹோட்டல் ரெஸியாவில், அதுவும் போதனை வழிவராத ஆனால் எனக்கியல்பாகவே அமைந்த (கல்லாதான் கற்ற) இராக ஆலாபனை மூலம் கிட்டிற்று, நான் யாரோ ஒரு இந்தியர் என்ற கவனிப்பற்ற நிலையில் தொடர்ந்து ஏதோ ஒரு இராகத்தின் செம்மையை எனக்குள் நிறுவ முனைந்து கொண்டிருந்த பொழுது, அந்த யாரோ ஒரு இந்தியர், கோயமுத்தூரைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியம் என்ற உண்மையும், அவரைக் காண்பதற்கு அன்று மாலை வரவிருந்த மாணவர்கள், தமிழகத்தில் பேராசிரியர் நா. வானமாமலையின் மாணவர்கள் என்ற செய்தியும் தெரியவந்தன. மாலைச் சந்திப்பு லுமும்பாப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழக மாணவர்களுக்கான சொற்பொழிவு ஒன்றுக்கான தவிர்க்க முடியாத அழைப்பாக முகிழ்க்கவே

மொஸ்கோவில் தமிழ் மாணவர்கள் பற்றியறிவதற்கு வாய்ப்புக் கிட்டிற்று. அதனைத்தொடர்ந்து நண்பர் சுப்பிரமணியத்தைப் பார்க்க வந்திருந்த சண்முக சுந்தரம், கிருஷ்ணையா ஆகியோர் மூலமாக மொஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தினரின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் பற்றி அறிவதற்கும் வழிவகுத்தது. இவ்விரண்டு அழைப்புக்களுக்கும் மேல் நண்பர் சுப்பிரமணியத்துக்கு மொழிபெயர்ப்பாளராகவிருந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலம் (அந்த இளைஞர் பெயர் நினைவில் இல்லை) மொஸ்கோப் பல்கலைக்கழகத்தின் சர்வதேசிய ஆய்வுத் துறையில் தமிழ் விரிவுரையாளராக இருக்கும் சவித் வரை தருப்பினிக்கோவ் அம்மையாரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பையும்ளித்தது.

இந்தச் சந்திப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் மொஸ்கோவிலுள்ள தமிழர் வாழ்க்கை, தமிழ் ஆய்வுகள் பற்றிய ஆரோகண நிலைப்பட்ட பரிச்சயத்தை ஏற்படுத்தின.

பயண எழுத்தாளர்கள் வழக்கமாகப் பயன் படுத்தும் காலநிலைப்பட்ட படிமுறைகளுக்கும், நாடகபாணித் திடீர்த்திருப்பங்களுக்குமிடமளிக்காது. அவ்வநுபவங்களைத் தொகை நிலைப்படுத்திப் பகிர்ந்து கொள்ளலாமென எண்ணுகின்றேன்.

மொஸ்கோச் சூழலில், தமிழ் பேசும் மாணவர்கள் தமிழையோ இலக்கியத்துறைகளையோ பயிலாவிடினும் தமக்கு இயல்பாகவேயுள்ள தமிழ் இலக்கிய, சமூக ஆர்வத்தினை எவ்வாறு பூர்த்திசெய்து கொள்கின்றனர் என்பதை அறிவதற்கு எனது லுமும்பாப் பல்கலைக்கழகச் சந்திப்பு திருப்திகரமான 'பதச் சோரு'க அமைகின்றது.

லுமும்பாப் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் புலமைப் பரிசில் பெற்றுச் செல்லும் தமிழக மாணவர்கள், இந்திய மாணவர் சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் அதே வேளையில், தமக்கென ஒரு சட்ட வரையறைகள் எதுவுமற்ற ஆனால், உயிர்த்துடிப்புள்ள ஒரு 'கழகத்' தினை நடத்தி வருகின்றனர், இந்தக் கூட்டத்திற்குச் சங்கம், மன்றம் என்று பெயர் சூட்டாமல், தம்மை மால்கோ செவ்விளந் தமிழர் எனக் குறிப்பிட்டுக் கொள்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் பல்வேறு அறிவியற்றுறைகளிற் பயில்பவர்களாதலால் நாளாந்தத் தொடர்புகளைப் பேணிக் கொள்வது சிரமமாகவேயிருக்கும். வாரத்தில் ஒரு முறை சனி அல்லது ஞாயிறன்று மாலை யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து, தமிழகப் பாணியிற் சமையல் செய்து உணவருந்தி, தமிழிசையைக் கேட்டு, தமிழ் நூல்கள் பற்றிச் சர்ச்சித்து, முக்கியமாக தமிழ் நாட்டுப் பிரச்சினைகளை மார்க்ஸீய நோக்கில் எம் முறையில் அணுகவேண்டுமென்று ஆராய்வர். சுய கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்த அற்புதமான சந்திப்பு: இவர்களிடையே கவிஞர்கள், கவிஞர்களெனத் தம்மை எண்ணிக் கொள்வோர் விமரிசகர்கள், பலர் உள்ளனர். தலைவர் செயலாளர் என உத்தியோகப் பொறுப்புகள் இல்லையெனினும், 'சமமானவர்களுள் முதல்வர்' என்ற நிலையில் இப்பொழுது விளங்குபவர் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த எஸ். பேச்சியப்பன் என்பவர். இக்குழுவில் உள்ள செவ்விளந் தமிழர்கள், செல்விகள் ஓ. எஸ். பிருந்தா, கா. சு. ராஜேஸ்வரி (ஜெய ஸ்ரீ), செல்லர்கள் செ. ஜெயபால், இரா. கோபால். சோ. நயினர். தி. வெ. சுப்பராமன், ஜெ. சு. மணி, மு. ராமசாமி, இரா.

பாஸ்கரன், பி. பா. உதயசத்திரன், க. ஜீவானந்தம், ந. முத்துமோகன் ஆகியோர்;

விதி வரையறையற்ற உரையாடலின் முன்னர், இலங்கையில் தமிழர் பிரச்சினைகள் — அரசியலிலும் இலக்கியத்திலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் சொற்பொழிவாற்றினேன் தயிர், சாம்பார் சாப்பாட்டுடன் சொற்பொழிவாளர் கேட்போர் உறவு விடுபட்டு நண்பர்கள் என்ற உறவு நிலையில் உரையாடல் ஆரம்பமாயிற்று. பேராசிரியர் நா. வொண்டமலையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த உதயசத்திரன், பாஸ்கரன் போன்ற சிலருக்கு எனது இலக்கிய விமரிசன ஈடுபாடுகள் ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தமையால், உரையாடல் முதலில் தமிழகத்தின் தற்கால இலக்கியப் போக்குப் பற்றித் திரும்பியது. புதுக்கவிதை பற்றிய ஒரு நீண்ட விவாதம் நடைபெற்றது. சிலருடைய புதுக்கவிதைகளை கேட்டோம். புதுக்கவிதையின் ஆன்மீக பிதாவாகப் பாரதியைக் கொள்ளவேண்டுமென நான் கூறிய பொழுது. பாரதி பாடல்கள் பிரதியொன்றைத் தந்து அதனை நிறுவுமாறு வேண்டினர். அப்பொழுதுதான் அவர்களிடத்து தமிழ் நூல்கள் கொண்ட ஒரு நூல் நிலையமே இருக்கின்றதென்பதும், முதலில் இருவரது கூட்டு முயற்சியாகத் தொடங்கிய இந்நூல்நிலையத்தில் இப்பொழுது 300 நூல்களுக்கு மேலே இருக்கின்றதென்பதும் தெரியவந்தது. தமிழ்ப் பரிச்சயத்தையும் தமிழ் இலக்கிய அறிவையும் விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு இந்நூல்நிலையம் பெரிதும் உதவி செய்கின்றது. வர்த்தமான தமிழ் நாவலாசிரியர்கள், கவிஞர்களினது ஆக்கங்கள் அங்கிருந்தன.

தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து தமிழ்ச் சினிமாவுக்கு வந்தோம். கண்ணதாசனின் கவிப் பெறுமானம், சிவாஜி — எம். ஜி. ஆர். வழிபாடுகள் ஆகியன பற்றி தமது வயதுக்கு மீறிய முதிர்ச்சியுடன் அலசி ஆராய்ந்தனர். தமிழ்ச் சினிமாவை வெறும் பொழுது போக்காகக் கொள்ளாது தமிழ்ச் சமூக அமைப்பின் இன்றியமையாகக் கலை வடிவமென அதன் பொருளை ஆராய்தல் வேண்டுமென்று நான் கூறியதை அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டு கூறிய குறிப்புரைகள் அவர்களின் கல்வி அவர்கட்கு அளித்துள்ள காய்தல் உவத்தலற்ற நோக்குச் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டின. சினிமா பற்றிய உரையாடல் கட்டடத்திலே பாடல் ஒலிப்பதிவுகளையும். சினிமாப் பாட்டுப் புத்தகங்களையும் ஆதாரச் சான்றுகளாகக் கொண்டே உரையாடல் நடைபெற்றது.

தமிழ் நாட்டின் 'இலக்கிய அரசியல்' பற்றியும் அரசியல் — இலக்கியம் பற்றியும் அம்மாணவர்கள் காட்டிய ஆய்வுச் சிரத்தை ஆழமானது. அந்த நோக்கிலே மல்லிகை பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ந்தனர்.

பி. ப. 7 மணிக்குத் தொடங்கிய சந்திப்பு இரவு 11-30 மணிக்கு முடிவுற்றது. தமிழக மாணவர்கள் தனியே சந்திப்பதன் அடிப்படைக் காரணத்தை வினாவினேன். மொஸ்கோவில் நடத்தும் தமிழ் பற்றிய சர்ச்சைகள், தாம் தமிழகத்திற்குத் திரும்பிய பின்னர் ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை நெறியாகத் திகழ வேண்டுமென்பதே தமது நோக்கமென்றனர். இலங்கைத் தமிழ் மாணவர்கள் இத்தகைய குழுக்களை நிறுவுவதில்லையென்றும், படிப்பு வரையறைக்

கப்பாற்பட்ட ஈடுபாடுகளில் அதிக நாட்டம் செலுத்துவதில்லையென்றும் கூறினர்.

சர்வதேசியவாதிகளாகவும், இந்தியர்களாகவும் தமிழர்களாகவும் ஒரே சயத்தில் நோக்கச் சிறப்புடன் வாழும் இந்த மாணவர்கள் தான் பாரதியின் (எட்டுத் திக்குச் சென்றும் தமிழுக்குக் கலைச் செல்வங்களைக் கொண்டு வரும் பணியை) நிறைவேற்றத் தகுதியானவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருமே ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகமாக முகிழ்க்கத்தக்க அறிவும் அடக்கமுங் கொண்டவர்கள்! தேசியமும் சர்வதேசியமும் காழ்ப்புணர்வில்லாது சங்கமித்து நிற்கின்றன இவ்விளம் உள்ளங்களில். மேற்கத்திய நகரங்களிற்காணப்படும் பேத விரிசல்கள் மொஸ்கோவிற்காணப்படாமையே காரணமாக, தமிழ் ஆர்வம் இவர்களது ஓடுக்க நிலையாகாது. கலைப் பாலங்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கான உந்துதலை வழங்குகின்றது.

மொஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகத்திற்கு கடமையாற்றும் வசூசன்முகசுந்தரம் செவ்விளந்தமிழர் கூட்டத்திலிருந்து (ரஷ்ய இலக்கியம் பயின்றவர்) சீசன்னை மீண்டு, மீண்டும் மொஸ்கோவுக்கு வந்துள்ளவர். சரஸ்வதி ஆசிரியர் திரு. வ. விஜயபாஸ்கரனின் தம்பி. முன்னேற்றப்பதிப்பகத்தின் சிரேஷ்ட தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றும் ரா. கிருஷ்ணைய்யா பலகாலமாக மொஸ்கோவிற்கு கடமையாற்றுவார். கோ. இராமநாதன் மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்ற இதுவரையில் ரஷ்யா சென்றிருப்பாரென்று நம்புகின்றேன். ரஷ்ய இலக்கியங்களையும், தத்துவார்த்த நூல்களையும்

பிற ஆக்கங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பது இவர்கள் பொறுப்பு. இந்தியாவிலுள்ள மொழிபெயர்ப்பாளர்களிடத்துக் கொடுக்கப்பெற்ற மொழிபெயர்ப்புக்களின் செம்மையைக் கண்காணித்துத் திருத்தும் பணியும் இவர்களுடையதே.

கிருஷ்ணைய்யாவும் சன்முகசுந்தரமும் கூறியவற்றிலிருந்து ரஷ்ய நூல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படும் முறைமையும், தமிழ் நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்படும் முறைமையும் தெளிவாகியது. தமிழில் அத்தகைய புத்தகங்களின் விற்பனைப் பொறுப்புடையவர்களும், தமிழகத்து அறிஞர்களுமே தீர்மானிப்பர். பொதுவில் ஒவ்வொரு நூட்டிலும் எவ்வெம் மொழிகளிலே மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது அவ்வம் மொழி விற்பன்னர்களாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. முன்னேற்றப் பதிப்பகப் பொறுப்பாளர்கள் அத்தீர்மானங்களை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்குவதில் ஈடுபடுகின்றனர். இதுவரையில் மார்க்ஸியத் தொல்சீர் தத்துவ நூல்கள் எல்லாமே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் பெரும் புகழ் பெற்ற இலக்கிய ஆசிரியர்களது ஆக்கங்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழிலிருந்து சோவியத் ரஷ்ய மொழிகளிற்கு பெயர்ப்பு பற்றிய தீர்மானத்தினை ரஷ்யாவிலுள்ள இலக்கியக் குழு ஒன்றே தீர்மானிக்கின்றது. தமிழ் இலக்கியத்தின் தொல்சீர் இலக்கியங்களும் முக்கிய நவீன இலக்கியங்களும் (சிறப்பாக நாவல்கள், சிறுகதைகள்) மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூல் ரஷ்யாவில் மொழிபெயர்க்கப்படும்பொழுது குறைந்தது 50,000 பிரதிகள் அச்சிடப்படு

கின்றன. ஆறு மாதம் முதல் ஒரு வருட கால எல்லைக்குள் இப்பிரதிகள் யாவும் விற்பனையாகி விடுகின்றன. மொழி பெயர்ப்பு வேலைகளை மேற்கொள்ளும் பொழுது மூல நூலின் செம்மையையும், ஓட்டத்தையும் பேணுவதற்கு எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தின் இலக்கியப் பொறுப்புக் குழு மொழிபெயர்ப்புச் செம்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு எடுக்கும் முயற்சிகளின் முக்கியத்துவத்தையும் சிறப்பையும் இருவரது உரையாடல்கள் மூலம் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. பல்கலைக்கழகங்களிலுள்ள தமிழறிஞர்கள், சிறப்புடை மாணவர்களின் வாசிப்பு ஈடுபாடுகள் மூலம் தமிழிலக்கியத்தில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு நவ—அபிவிருத்தியும் நன்கு அறியப்பட்டு, இயைபான ஆக்கங்கள் ரஷ்ய மொழிபெயர்ப்புக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. மொஸ்கோ வாஸ்கோ, மொஸ்கோ பிரசுர நிலையங்கள் ஆதியனவற்றில் வெவ்வேறு நாட்டு இலக்கியப் பயிர்வாளர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். இவர்களுக்கான வீட்டு வசதிகள் ஆகியனவற்றை அரசே கவனித்துக் கொள்கின்றது. இதனால் இவர்களது தொழிற்செம்மை அதிகரிக்கின்றது.

முன்னேற்றப் பதிப்பகம் போன்ற நிறுவனங்களிலுள்ள தமிழ் பற்றிய அலுவல்களை மொழித்தேர்ச்சியுடன் சிறப்புற நடத்தும் ரஷ்சிகள் உளர். இவர்கள் தமிழை மொஸ்கோ பல்கலைக் கழகத்துச் சர்வதேசிய நிறுவனத்தின் மொழித்துறையிலோ அன்றேல் லெனின் கிராட் பல்கலைக் கழகத்து மொழித்துறையிலோ கற்றுக் கொள்கின்றனர். மொஸ்கோப்

பல்கலைக் கழகத்துச் சர்வதேச நிறுவன மொழித்துறையில் தமிழ் பயிற்றும் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருப்பவர் சனித்லனா விக்கொரலி திருப்பனிக்கோவா அம்மையாராவர்.

எனக்கு அவரது முகவரியைத் தந்த அதே மாணவர், அவ்வம்மையாரிடத்தும் என்னைப் பற்றித் தெரிவித்திருந்த படியால், திருப்பனிக்கோவா அம்மையாரே தொடர்புகொண்டு சந்தித்தார்.

கடந்த சில வருடங்களாகத் தமிழ் பயிற்றி வரும் இவரது மாணவர்கள் பலர் மொழி பெயர்ப்பாளர்களாகவும் தூதராலய அதிகாரிகளாகவும் பதவிகள் வகிக்கின்றனர். சிங்கள மாணவர்க்குத் தமிழ் பயிற்றும் எனது அநுபவம் தனது மொழிப் பயிற்றல் அநுபவத்துக்குத் துணை நிற்குமோ என்பதைப் பற்றி உரையாடினார். எந்த ஒரு மொழியும் (தாம் மொழியாயினுஞ்சரி, பிற மொழியாயினுஞ்சரி) ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுச் சூழலிலேயே பயிலப்படுகின்றது என்ற உண்மையினை அடியாகக் கொண்டு ஒருவர் பிரச்சனையை மற்றவர் விளங்கிக் கொள்ள முனைந்தோம். பல வருட அநுபவத்தின் பின்னர் அவர் தானே எழுதியுள்ள தமிழ் வாசிப்பு நூல் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்தோம். இந்தியா வரும் அமெரிக்கர்களின் தேவையை மனதிற் கொண்டு அண்மையில் பல்கலைக்கழகத்திலும், அப்பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர்களாலும் மேற்கொள்ளப்படும் தமிழ்ப் பயிற்சி முறைகள் பற்றி உரையாடினோம். அதுவும் இந்தியச் சூழலிலே பயிற்றுவிக்கப்படுவதும் அந்த உத்தியோகத்தர்கள் அறிஞர்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்பும் மொழித் தொடர்பின் தன்மையையும்

பற்றி நோக்கும் பொழுது, மொழிப் பயிற்சியென்பது, மொழியினைத் தொடர்புச் சாதனமாகப் பயன்படுத்தும் அதே வேளையில் அதன் இயல்புகளையும் ஆற்றல்களையும் உணர்ந்து கொள்வதற்கும் வேண்டிய பயிற்சியாகவுமிருத்தல் அத்தியாவசியம் என்பதை வற்புறுத்திக் கொண்டோம். இவ்வகையில் நோக்கும் பொழுது தமிழைப் பிறமொழியாகக்கற்கும் உயர் நிலை மாணவர்கட்கான தர நிர்ணயமுள்ள நூல்கள் எதுவுமில்லை என்பது தெரிய வருகின்றது. தமிழ்க் குழந்தைகள் (ஏற்கனவே தமிழை நன்கு பேசத் தெரிந்த, ஆனால் எழுத மாத்திரம் தெரியாத குழந்தைகள்) பயன் படுத்தும் முதனிலை நூல்களைக் கொண்டு பிறமொழியாளருக்குக் கல்வி கற்பிப்பது இயலாது! அது தவறுமாகும். பல்கலைக்கழக மொழியியற்றுறைகளின் தமிழ்த்துறைப் பொறுப்பு மகத்தானது. பலவருட பரீட்சார்த்தத்தின் பின்னர் அவருடைய நூல் உருவாகியுள்ளது என்பது தெரிய வந்தது.

செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் என்பதை ஆசிரியையாக உணர்ந்தமையாற்போலும் தமிழிலேயே உரையாடலை நடத்திக் கொள்ள விரும்பும் திருப்பனிக்கோவா அம்மையார், தமிழ் இலக்கியத்தின் நவீன வளர்ச்சிகளில் ஆர்வங் கொண்டவர். தமிழகத்திற் சிலகாலம் தங்கியிருந்தவரென்பதால் கலாசாரத்துறைத் தொடர்புகளையும் நினைவுகளையும் கொண்டவர்.

தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தைத் தமது ஆய்வுத்துறையாக்கிக் கொண்டவர். முன்னேற்றப் பதிப்பகத்திற் கடமையாற்றும் விக்கிற்றர் ஃபோர்ணிக்கா. 28 - 29 வயது. ரஷ்யியருக்கேயுரிய உடல் வாசு

தோற்றப்பொலிவு கொண்டவர். வெனின் கிராட் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ் பயின்றவர். உயர்நிலை மாணவர்கட்கான அறிவுத்தேடலுணர்வு மிக்கவர். ஜெயகாந்தன் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். தமிழ்ச் சிறுகதைபற்றிய எனது நூலுடன் வந்த அவர் உரையாடியதைத் தொடங்கிய நிமிடமே, இதுவாய்ச்சம்பிரதாயமான சந்திப்பல்ல; அறிவார்ந்த சொல்லால் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தைச் சமூக நிலைப்படுத்தி விளக்கும் விமரிசகர்கள் நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமான சில 'கால'ப் பிரச்சினைகளை இன்னும் முற்று முழுதாகத் தீர்க்கவில்லை. தமிழிற் சிறுகதை முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்டது எவ்வருடத்தில், தமிழ் நாவலின் தொடக்க ஆண்டு 1876-ம் ஆண்டா அன்றேல் 1979 போன்ற சில பிரச்சினைகள் உள்ளன.. அத்துடன் ஒவ்வொரு எழுத்தாளரது ஆக்கங்களையும் காலநிலைப்படுத்தி ஆராயும் பண்பு, அவ்வெழுத்தாளரின் கையெழுத்துப் பிரதி ஆய்வு, பாடாந்தர வேறுபாடுகள், வசன வரி ஆய்வு போன்றவற்றை நாம் இன்னும் ஆராய்ச்சிகளுக்கு உதவக்கூடிய ஆழத்துடன் அணுகத் தொடங்கவில்லை. நவீன தமிழ் இலக்கிய விமரிசனம் இன்னும் எழுத்தாளர் - விமரிசகர்கள் என்ற வரையறைக்குள்ளேயே நிற்கின்றது. இவ்விமரிசனத்தை ஆய்வுப் புலமையாக ('கிரிற்றிகல் ஸ்கொலஷிப்') நாம் இன்னும் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. எம்மிடையே விமரிசகர்கள் உள்ளனர். ஆய்வுப் புலமையாளர் இதுவரை தோன்றவில்லை. பல்கலைக் கழகங்களின் இலக்கிய விமரிசன ஈடுபாடு

இந்தப் புலமை முகிழ்ப்புக்கான வாய்ப்பையளிக்கும்; அளிக்க வேண்டும். இலக்கியத் துறையொன்றிலே தான் தத்துவ நிலைபாடுடைய விமரிசகர்களாவது உள்ளனர். மற்றைய துறைகளில் (ஒவியம், சிற்பம், இசை) விமரிசகர்களே இல்லை. உயர் நிலைகளில் வரன் முறையான ஒப்பியல் ஆய்வு இல்லை;

இத்தகைய குறைபாடுகள் காரணமாக, பிறமொழியாளர் ஒருவர், தனக்குப் பரிச்சயமான ஆய்வு முறைமைப்படி தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தை ஆய முனைகின்றபொழுது இடர்ப்பாடுகள் பல ஏற்படுகின்றன. அத்தகைய இடர்ப்பாடுகளை தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைப் பல்கலைக்கழகத் தொடர்புகளுடைய விமரிசகர்கள் ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். தென்னிந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில், நவீன இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பற்றி நடத்தப்பெற்றுள்ள ஆய்வுகள் மேற்கூறிய பிரச்சினைகள் பற்றிய பிரக்ஞையைத் தானும் கொண்டனவாகத் தெரியவில்லை.

ஜெயகாந்தன் பற்றிய ஆய்வுப் புலமையுடைய ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய மூலச்சான்றுகள் பற்றி ஆராய்ந்தோம். எழுத்தாளனுடைய திறமைகள் சமூக நோக்குகள், வாசகரின் முதிர்ச்சியுடன் இணைகின்ற பொழுது ஏற்படுகின்ற இலக்கிய விதிர் விதர்ப்பு. இலக்கியத்திற் புதிது சமைப்போருக்கும் பின் பற்றுவோருக்குமுள்ள இயல்புகள் இலக்கியகாரரின் ஆளுமைக்கும் மொழி நடைக்குமுள்ள தொடர்பு ஆதியன பற்றி விவாதித்தோம். தமிழ் இலக்கியம் இலங்கை, மலேசியா ஆகிய பகுதிகளில் பிரதேச ரீதியாக வாரும் அதே வேளையில் உலகப் பொதுவான ஒரு தமிழ் இலக்கியத் தரிசனம் ஏற்படும் தன்மை

இத்தரிசனம் ஜெயகாந்தன் பற்றிய வளக்கத்துக்கும் விவாதங்கட்கும் உதவியுள்ள முறைமை பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுவதன் அத்தியாவசியம் பற்றியும் உரையாடினோம்.

ஓப்போர்ணிக்கோ எடுத்துக் காட்டிய தமிழறிவாழ்த்தின் உச்ச நிலையை எடுத்துக் காட்டி நிற்பவர் பேராசிரியர் அந்திரோனோவ். பயில் நெறியால் மொழியியலாளர் அதனையே தமது புலமைத்துறையாகவும் கொண்டவர். தமிழ் இலக்கண வரலாறு வளர்ச்சி, நெறிகள் ஆதியன பற்றி ஆராய்ந்துள்ளவர். நூல்களை எழுதியுள்ளவர். காமில் ஸ்வெலபிலுடன் இணைத்து தொடங்கிய திராவிட மொழிகளின் புத்தாய்வினைத் தான் மாத்திரமே இப்பொழுது தொடர்ந்து நடத்துபவர்.

திணைமரபின் தோற்றம், தமிழ்நாட்டிற் பிரபுத்துவத் தோற்றம் பற்றிய என்னுடைய ஆய்வுக்கட்டுரைகளை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்ந்த லாடலில் ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய தரவுகளைப் பெறும் முறைகள் பற்றிய அண்மைக்கால ரஷ்ய முன்னேற்றம் பற்றி அறியக் கூடியதாக இருந்தது.

தமிழ் ரஷ்சியாவில் வளர்கின்றது. ரஷ்சியா செந்நாடு எனப்படுவது. இச் 'செம்மை' ஒரு வர்ணத்தையும் அரசியல்-சமூக நோக்கினையும் குறிப்பது. பயன்பாட்டுச் சீர்மை பற்றி தமிழுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'செம்மை' எனும் அடை, இன்றைய நிலையில் சமதர்ம நோக்கினையும் குறிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. ரஷ்யாவின் தமிழ் வளர்ச்சி இந்தப் புதிய பரிமாணத்தை விவிவாக்குகின்றது என்பதைப் பத்துநாட்பயணம் எடுத்துக்காட்டிற்று. ★

சோதனை

தெளிவத்தை ஜோசப்

தீரையைத் தோண்டிக் குழியாக்கி அந்தப் புது மண்ணின் கதகதப்பில் நாய்கள் படுத்திருக்கும்.

இது இரவில்.

நாய்கள் எழுந்து போன கையுடன் மரம் அறுத்த தூசி போன்ற மண் குவியலில் கோழிகள் புதைந்து குடைந்து கொண்டிருக்கும்.

இது காலை யில்.

கோழிகளை விரட்டிவிட்டு அவைகள் சிலப்பித் தள்ளிய மண்ணை வெளியே தள்ளும் உத்தியில் சின்னஞ் சிறிசுகள் சவுக்குத் தழையால் அல்லது தேயிலை மிளாரால் தரையை மேலும் குழியாசகிக் கொண்டிருக்கும்.

இது பிந்திய காலை யில்.

இன்று இதொன்றையும் காணவில்லை.

தொடுவானம் வரை சீராக நீண்டிருக்கும் 'பச்சை பசேல்'

மலைச்நரிவுகள் போல் வழுவழுப்பாக, மட்டமாக இருக்கிறது தோட்டத்துப் பள்ளிக்கூடத்தின் தரை.

மண்போட்டு மட்டப்படுத்தி பலகை போட்டு அடுத்து, பசுஞ்சாணி போட்டு மொழுகி பளபளப்பாக வைத்திருக்கின்றார்கள் பள்ளிக்கூடத் தரையை.

வருடத்துக்கு ஒருதடவை வந்து, தோட்டத்துப் பிள்ளைகளுக்கு மாஸ்டர் படிப்பித்திருக்கிறாரா என்பதைப் பரீட்சித்துப் பாரீக்கும் பள்ளிக்கூட இன்ஸ்பெக்டர் இன்று வருகின்றார். இரண்டாவதிலிருந்து மூன்றாவதற்கும் மூன்றாவதிலிருந்து நான்காவதுக்குமாக தோட்டத்துப் பிள்ளைகளை வகுப்பேற்றிவிட இன்ஸ்பெக்டர்தான் வரவேண்டுமென்பது ஒரு வெறும் 'இது' தான். மாஸ்டருக்கு இயலாததா அல்லது தெரியாததா?

ஒரு வாரமாக மாஸ்டருக்கு ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லை. மனுஷியின் கடிதத்துக்குப் பதில்கூடப் போடவில்லை. நேரம் வேண்டாமா! பரீட்சை முடிந்த கையுடனே ஒரு மாதத்துக்கு பாடசாலையை முடிவிட்டு கோச்சேறினால் அடுத்த நாள் ஊரில் இருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணம் என்ன ஆயிரம் மைலுக்கப்பாலா இருக்கிறது?

இதை உத்தேசித்துத்தான் அம்மாவின் கடிதத்துக்கும் பதில் போடவில்லை.

இதையே உத்தேசித்துத்தான் சம்பளம் வாங்கிய கையுடன் பெரியய்யா குடும்பத்துடன் அம்மாவையும் ஊருக்கு அனுப்பி வைத்தார். வீட்டைக் கட்டி முடித்து என்ன செய்ய. சுவரெல்லாம் பல்லைக் காட்டிக்

கொண்டிருக்கிறது. கல் கல்லாய் பிளாஸ்டர் பண்ண வேண்டும்.

வீட்டுச்சுவர் நினைவு வந்த தும் தான் பாடசாலையின் அரைச் சுவர் தெரிந்தது. சுண்ணாம்பு அடித்து பளீரென்றிருக்கும் சுவரின் மேல் படம் மாட்டுவதற்காக ஏறி நின்ற பையன் தெரிந்தான்.

பள்ளிக்கூடத்துக்கு சுண்ணாம்பு அடிக்கவென்று வாங்கிய ஆறு பெட்டி நீலத்தில், பெரியய்யா வீட்டுக்கொன்று தனக்கு இரண்டு என்று எடுத்து மனைவி கையில் அனுப்பியது போக மிகுதி மூன்று பக்கெட் நீலத்தையும் சோறுவடித்த கஞ்சியில் கலக்கி கணக்காக சுண்ணாம்பு கலந்து சுவற்றுக்கு அடித்திருந்தார். பங்களா முன் சுவர் போல் பளீரென்றுதான் இருக்கிறது பள்ளிக்கூடச் சுவர். மண்காலுடன் அதில் போய் ஏறுகின்றனே மடக்கமுதை என்று நொந்தவர், ஊறிய எச்சிலுடன் ஊர் நினைவுகளையும் விழுங்கிக் கொண்டு எழுந்தார்.

'டேய், ஒரு பேப்பரைப் போட்டு ஏறேண்டா முதேவி' என்று கத்தினார்.

நேற்றிலிருந்து ஒரு சுடுகுஞ்சை அவர் உள்ளே விடவில்லை. தரையை அழுக்காக்கி விடுவார்கள் என்ற அச்சத்தில்

ஐந்தாம் வகுப்புப் பையன்கள் ஆறு பேரையும் காலம் பெறவே வரச்சொல்லி விட்டு அவரும் பாடசாலைக்கு விடிந்த தும் வந்துவிட்டார்.

அரைச் சுவரில் ஏறி நிற்கும் அத்தனை சிறுவர்களும் காலுக்கடியில் கடதாசி போட்டு நிற்கின்றனர். பெட்டிக்குள் சுருட்டிக் கட்டிக் கிடந்த கதைப் படங்கள் ஒவ்வொன்றாகத் தொங்கத் தொடங்கின.

குரங்கும் முதலையும், குரங்கும் பாற்கட்டி திருடிய பூனைகளும். நரியும் திராட்சையும், ஓளையும் ஆட்டுக்குட்டியும், எலியும் தவளையும் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ!

ஆணியில் மாட்டப்பட்டு ஆடி ஆடி விரியும் அத்தனை படங்களும் விலங்குகள் பற்றியதுதான். உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு மனிதன் உயர்ந்துவிடவில்லை என்பதையா இது காட்டுகிறது!

'அந்தச் 'சிங்கமும் முயலும்' படத்தைக் கழட்டு. ஒரு பயலுக்குத் தெரியாது அந்தக் கதை. உனக்காவது தெரியுமா? அதைக் கொண்டுவந்து எதிரே மாட்டி வைச்சா, சுருட்டிப் போட்டுட்டு அதோ அந்தத் தூண்லே தொங்குற ஓளையும் ஆட்டுக்குட்டியையும் கொண்டாந்து இங்கே போடு.....'

'அந்தத் தூணுக்குப் படம் இல்லங்களே சார்'

'வேறு ஏதாவது இருக்கான்னு தேடிப்பார், இல்லாட்டி சிங்கமும் முயலையும் அங்கே மாட்டு, தூரத்தில் தொங்கட்டும்.....'

இன்றையப் பொழுது கழிந்துவிட்டால்...! அப்பாடா ஒரு வருடம் ஜாலியாக இருக்கலாம்.

அவர் பயப்பட வேண்டிய தில்லைத்தான். இருந்தாலும் திருமணதினம் போன்றதொரு பயங்கலந்த பரபரப்பு எப்படியோ வந்துவிடுகின்றது. 'இந்தத் தோட்டத்து 'பக்கிகளை' நம்பமுடியாது. திடீர் திடீரென்று லயத்தில் படுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தத் தோட்டம் மட்டுமா? மூன்பு வேலை செய்த தோட்டத்திலும் இதே

கதைதான். இந்தச் சனியன்களை பாடசாலைக்கு இழுப்பதே ஒரு அதிசயம்' மனம் எதைஎதையோ மெல்லுகின்றது.

இந்தத் தோட்டத்துக்கு வரமுன் பதுளைப் பகுதியில் ஒரு சிறிய தோட்டத்தில் இருந்தார். அது ஒரு நேரப் பாடசாலை. சிங்கிள் செஷன். இங்கே கிடைக்கும் சம்பளத்தில் சரி பாதிதான் சம்பளம். வீடு கிடையாது. பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ள அந்த ஒற்றை அறையில்தான் தங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

தற்சமயத்துக்கு ஒட்டிக் கொண்டால் போதும் என்று மற்றவர்களைப் போல் அவர் அங்கு ஒட்டிக்கொள்ளவில்லை.

இதுபோதும் என்ற மனத்திருப்தியுடன்தான் அங்கு நுழைந்தார். ஆலையும் எந்த நாளும் இதே போதுமா! போதும் என்ற மனம் வந்து விட்டால் மனித சமுதாயம் என்ன ஆவது! ஆகவே பேப்பர் பார்க்கத் தொடங்கினார்.

இப்போது வேலை செய்கின்றாரே இந்த வேலை காலியாக இருப்பதாக ஒரு நாள் பேப்பரில் இருந்தது.

இந்தத் தோட்டத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே அவர் நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றார். வேலை செய்தால் அப்படி ஒரு தோட்டத்தில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று அவர் அங்கலாய்த்துக் கொண்ட நாட்கள் ஏராளம்.

அன்றே ஒரு அப்ளிக்கேஷனையும் எழுதி எடுத்துக் கொண்டு அரை நாள் பாடசாலையையும் முழுநேரமாக முடிவிட்டுக் கிளம்பினார்.

தன்னூர்க்காரரான ஒரு மாஸ்டர் அந்தத் தோட்டத்துக்கு அடுத்த தோட்டத்தில்

இருப்பது இவருக்குத் தெரியும் அங்கே போய் விசாரித்தார்.

அவர் சொன்னார்: 'பள்ளிக் கூடமெண்டால் படுமோசம் மாட்டுக் கொட்டில் மாதிரி...'

'தொலையட்டுமன் நமக் கென்ன! வீடெப்படி?'

'வீடென்டா ஏ ஒன். முன்பு கிளாக்கர் இருந்த பங்களா. பெரிய தோட்டம், ஏகப்பட்ட சலுகைகள்'

'பிறகேன் விடுவான் ட்றை போடுவமன்' என்றவர் 'ஆர் இன்ஸ்பெக்டர்' என்றும் கேட்டார்.

இன்ஸ்பெக்டர் பெயரைக் கேட்டதும் துள்ளிக் குதித்தார். அப்போதே வேலை கிடைத்து விட்ட மகிழ்வு அவருக்கு.

'அவரே...' என்று மறுபடியும் கேட்டு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு 'வாறனூன்' என்று புறப்பட்டவர் நேராக இன்ஸ்பெக்டரைக் காண நடந்தார். வெறும் கையை வீசிக்கொண்டு போக இயலுமா!

★

அதே தோட்டத்துப் பாடசாலையில் ஐந்தாவது வரை படித்த ஒரு இளைஞன் தன்னுடைய சீனியர் ஸ்கூல் சர்ட்டிபிக் கேட்டுடன் பெரிய துரையின் ஜன்னல் முன் நின்றான்.

அந்தப் பாடசாலைப் புழுதியில் புரண்டு, அந்தத் தேயிலைச் சரிவுகளில் விழுந்தெழுந்து அந்த மக்களுடன் உண்டு, உறங்கி, சன் டையிட்டீடு அவர்களை நேசித்து, அவர்களில் ஒருவரை வளர்ந்த அவன் இன்று அதே பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் எண்ணத்துடன் ஆபீஸ் படியேறினான்.

ஆயிரமாயிரம் தோட்டத்துக் குழந்தைகளில் ஒரு பத்தை

யாவது அதி உயரத்துக்கு இல்லா விட்டாலும் அவனளவு உயரத்துக்காவது ஏற்றிவிட வேண்டும் என்ற ஒரு பாச உணர்வு, சமூகப் பற்று அவனுள் பொங்கி வழிந்தது.

“இந்த வேலை மட்டும் கிடைத்து விட்டால்” என்ற உயிர்ச் சிரிப்புடன் துரையின் முன் நின்றான்.

எதிரே நிற்கும் இளைஞனின் தகப்பனருடைய தன்னமற்ற உழைப்பு, அடக்கம், பணிவு ஆகியவற்றை நினைவுக்கிழுத்து. “இவனிடம் அதில் பாதியாவது இருக்கலாம் நிற்கும் பணிவிலேயே தெரிகிறது” என்ற எண்ணத்தையும் தகப்பனைப் பற்றிய நினைவுடன் உறவாட விட்டு தலையை ஆட்டிக் கொண்டவர் ‘சரி போ’ என்றார்.

பெரியதுரை ‘சரி போ’ என்றால் சரியேதான் என்பது அவனுக்கே தெரியுமாதலால் ‘தேங்கிய வெரிமச்சர்’ என்று கூறி விட்டுத் திரும்பினான்.

திரும்பி நடந்தவனிடம் ‘உன் தகப்பன் எப்படி? இன்னும் கடைபிடித்தானா? நான் கேட்டதாகச் சொல்’ என்று கூறிய தன் மூலம் உனக்கு நான் வேலை கொடுக்கின்றேன் என்றால் அது உனக்காக அல்ல உனது தகப்பனுக்காக என்பதையும் நாசுக்காக அவனுக்குணர்த்திய பெரியவரை நன்றியுடன் ஒருமுறை ஏறிட்டு ‘எஸ் சர் ஹி இஸ் ஆல் ரைட்’ என்று கூறிவிட்டு நடந்தான்.

பென்ஷனில் போய் இத்தனை காலமான பின்னும் பெரியதுரை நினைவில் வைத்திருந்து கேட்கும்ளவு நல்லவராக இருந்திருக்கின்றாரே தனது தந்தை என்றும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டான்.

‘தட் மேனேஜர் இஸ் மை குட் பிரன்ட் மாஸ்டர்’ நீர் ஒரு அப்ளிக்கேஷனை எழுதிப் போடும் ஐ வில் புட் இன் ஏ வேர்ட் எபவுட் யூ. இது வலு ஈளி மாஸ்டர்’ என்று அவரை அனுப்பிய கையுடன் தோட்டமானே ஜருக்கும் டெலிபோன் செய்து விட்டார் இன்ஸ்பெக்டர்.

ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர் இப்படி வந்து குறுக்கே விழுவார் என்று பெரியதுரை சிந்தித்து எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர் கூறிய ஆளை எடுத்துப் போடாவிட்டால் சோதனைக்கு வரும்போது அது நோட்டை இது நோட்டை என்று எழுதிக்கொண்டே இருப்பார்.

எதிர்கால இடைஞ்சல்களுக்கு ஏன் இடம் வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஒகே சொல்லி விட்டார் துரை.

தன்னை வந்து பார்த்த இளைஞனுக்கு ‘சரி போ’ என்று கூறும் உரிமை உள்ளது போலவே ‘இல்லை போ’ என்று கூறும் அதிகாரமும் அவருக்கு உண்டு தானே!

‘ஏன் இல்லை’ என்று எப்படிக் கேட்பது! யார் கேட்பது!

இந்தத் தோட்டத்து மாஸ்டர் வீட்டுக்குள் இவர் நுழைந்து விட்ட பிறகு இது நான்காவது சோதனை. சென்ற முன்று முறையும் அதே இன்ஸ்பெக்டர் தான். இந்த முறையும் அவரே தான். பிறகேன் அவர் பயப்பட வேண்டும். இருந்தாலும் உள் நூற ஒரு பயம் இழையத்தான் செய்கிறது.

அடுத்த வருஷம் சிலவேளை இவர் மாற்றலாகிப் போகலாம். மங்கலாக எதை எதையோ மனம் அசைபோட்டுக் கொள்ளுகின்றது.

பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவராக பாடசாலைக்குள் வருகின்றனர். மற்ற நாட்கள் போலல்லாது எல்லாப் பிள்ளைகளுமே புதுச் சட்டை சகிதம் வருகின்றனர். சின்னக் கணக்கப்பிள்ளை அய்யாவின் மகள் மட்டும் 'நான் சற்று உசத்தி' என்று காட்டுவதற்காக ஒரு வெள்ளைக் கென்வாசை மாட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றது. மற்றப்பிள்ளைகள் ஏக்கம் நிறைந்த கண்களுடன் அதை வேடிக்கை பார்த்துகின்றனர்;

புது சிலேட்டுக்கள், புது புத்தகங்கள் ஆளுக்கொரு சிலேட்டு பென்சில்கள் என்று வகுப்பு வாரியாக சகல பிள்ளைகளுக்கும் கொடுக்கப் படுகின்றது;

ஒரு நாளும் இல்லாத திருநாளாய் புதுப் புத்தகங்கள் கிடைத்த ஜோரில் எல்லாப் பிள்ளைகளும் கத்திப் படிக்கின்றனர்.

ஆக்ரோஷமாகப் பிரம்பை மேசையில் அறைந்து சத்தத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றார் ஆசிரியர்;

'எவ்ரிதிங் பெர்பக்ட் மாஸ்டர்' என்று கேட்டபடி சின்னத்துரை உள்ளே நுழைகின்றார்.

'உனக்கெல்லாம் உள்ளே வேலை இல்லை' என்று மாஸ்டர் வெளியே விரட்டிய பிள்ளைகள் சின்னத்துரையின் மோட்டார் சைக்கிளை சூழ்ந்து கொள்ளுகின்றன.

'எஸ்சர்' என்று துரைக்கும் 'ஓடிப்போ சனியன்களே' என்று சைக்கிளை சூழ்ந்து கொண்ட சிறுவர்களுக்குமாகக் கூறிவிட்டு மாஸ்டர் துரையிடம் வந்தார். பள்ளிக்கூடத்தை ஒரு முறை சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு துரை போய்விட்டார், கொழுந்துக்காட்டைச் சுற்றிப் பார்க்கும் அதே பழக்கம்;

பாலர் வகுப்பில் இருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை சோதனைக்கனுப்பும் பிள்ளைகளை இடாப்பில் அடையாளம் போட்டுக் கூட்டுகின்றார். தூற்றி ஏழு பேர் அப்பாடா! பலசரக்குக் கடைப் பட்டரையில் பண்டங்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பது போல குறுக்கும் நறுக்குமாகப் பிள்ளைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

இவ்வளவு நாளும் பாடசாலைக்கே வராத சில பிள்ளைகளும் — இராப்பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தவை — அருகே உள்ள டவுன் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கும் பையன்களும் அந்த நூற்றி ஏழுக்குள் நுழைந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு வகுப்பாக மேசைக்கு முன் அழைத்து யாருக்குப் பக்கத்தில் யார் நிற்க வேண்டும் என்று இடாப்பில் உள்ள பெயர் பிரகாரம் நிறுத்தச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்;

மணி ஒன்பதாகிவிட்டது. இன்னும் காரீச் சத்தத்தைக் கூடக் காணவில்லை. ஐந்தாம் வகுப்புப் பையனில் ஒருவனை பாதையில் போய் நிற்கச் சொல்லுகின்றார். மேல் வளைவில் கார் வருகிறதா என்று கவனித்துக் கொள்ள அவன் சவுக்கு மரத்தில் ஏறிக் கொள்ளுகின்றான். தூரத்தில் வரும்போதே பார்த்து விடலாம் என்று.

அரைச் சவற்றில் ஒரு ஜாடியில் பூ வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூச்சாடிக்கு நேராகக் கீழே ஒரு சிறிய கைவாளியில் தண்ணீர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலேட் அழிப்பதற்கு!

எச்சிலைத் துப்பி பிள்ளைகள் சிலேட் அழிப்பதில்லை என்று காட்டிக்கொள்ள.

ஒரு மூலையில் சிறிய மட்போயில் இரண்டு பார்லி போத்

தல்களும் ஒரு பிள்கட் பக்கெட்
டும் இருக்கிறது. களைத்துப்
போய்த்தான் வருவார் பாவம்!

‘எல்லோரும் வெளியே
போய்விட்டு வந்துவிடுங்கள்,
அய்யா வந்த பிறகு யாராவது
விரலை நீட்டிக் கொண்டு வந்தீங்
களோ வெட்டிப்போடுவேன்’

பிள்ளைகள் அனைவரும் அடித்
துப் பிடித்துக்கொண்டு வெளியே
ஓடுகின்றனர்.

ஒன்பதேகால், ஒன்பதரை
ஒன்பதேமுக்கால். மாஸ்டருக்கே
சலிப்புத் தட்டுகிறது. எவ்வளவு
நேரம் என்றுதான் காத்திருப்
பது. இ.போ. சாவுக்காக நிற
பதுபோல்.

சவுக்கு மரத்தில் ஏறிநின்ற
வன் சர்ரென்று இறங்கினான்.
‘கார் வருது சர்...’ அவனது
குரலில் பயங்கலந்த ஒரு உற்
சாகம் தொனித்தது.

‘எல்லாரும் சத்தம் போடா
மல் இருங்கள். அய்யா உள்ளே
நுழையும்போது ‘காலை வணக்
கம்’ என்று எல்லோரும் எழுந்து
நின்று கூறவேண்டும். கத்தக்
கூடாது’

மாஸ்டர் றேட்டுக்கேறவும்
காரில் இருந்து அவர் இறங்க
வும் சரியாக இருந்தது. ‘குட்
மோனிங் சர்’ என்று இவர்
சொன்னதை அவர் கவனிக்க
வில்லை.

‘எத்தனை பிள்ளைகள் மாஸ்டர்’
இறங்கி காரீக்கதவைப்
பூட்டியபடி இன்ஸ்பெக்டர்
கேட்கிறார்.

‘தூற்றி ஏழு சர்’

‘மை காட் எப்படி மாஸ்டர்
சமாளிக்கிறியர்’

‘என்ன சர் செய்ய.....’

‘இருவரும் உள்ளே நுழை
கின்றனர்.’

கூரைத் தகரம் ஒரு விழடி
உப்பித் தணிகின்றது.

‘காலை வந்தனம்! அமருங்
கள். இப்படிச் சத்தம் போடக்
கூடாது என்ன’

டைம் டேபிள், அடுத்த
வருட இடாங்பு, மற்றும் வரு
டாந்த விபரத் திரட்டு ஆகிய
வழமையானவைகளில் இன்ஸ்பெக்டர்
கையொப்பம் இடுகின்றார்.

‘வில் கால் தெம் கிளாஸ்
பை கிளாஸ், மாஸ்டர் என்ற
படி அடுத்த தோட்டத்துப்
பாடசாலைக்கு வழி கேட்டுக்
கொள்கின்றார்.

அங்கேயும் இன்றுதாமை
இன்ஸ்பெக்ஷன். இதே சடங்கு
கள் அங்கேயும் நடந்து கொண்டிருக்கும்.
இங்கே முடித்துக் கொண்டு
அங்கே போகிறாராம்.

‘நல்ல வேளை அங்கே முடித்
துக் கொண்டு இங்கே வராமல்
போனாரே’ என்று மாஸ்டர்
திருப்திப்பட்டுக் கொள்கின்றார்.

‘பாலர் வகுப்பு வரட்டும்
மாஸ்டர்’

பிள்ளைகள் வந்து மேசை
முன் நிற்கின்றனர்.

சோதனைப் புத்தகத்தில்
பாலர் வகுப்பை எடுத்து வைத்
துக் கொள்ளுகின்றார்.

‘பெயர் சொல்லுங்கள்
பார்ப்போம்’ முதல் பையனைக்
கேட்கின்றார்.

‘செல்வராசு’

‘உன் பெயர்’

கடைசிப் பிள்ளையைக் கேட்
கின்றார்.

‘தனபாக்கியங்க’

‘எல்லாரும் நம்பர் சொல்
லுங்கள் பார்ப்போம்’

செல்வராசு 'ஒன்று' என்று தொடங்க தனபாக்கியம் 'இரு பத்தொன்பது என்று முடிக்கிறது. புத்தகத்திலும் இருபத்தொன்பது பெயர்கள் இருக்கின்றன.

'வெரிசூட் வெரிசூட்' என்று முனகிக் கொண்டவர் 'எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு பாட்டுச் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்' என்கின்றார்.

எந்தப் பாட்டைச் சொல்வது என்று தெரியாமல் ஒரு நிமிடம் சிறிசுகள் தவிக்கின்றன. ஆசிரியர் அடி எடுத்துக் கொடுக்கின்றார்.

'ஓடி விளையாடு பாப்பா' கத்தித் தீர்ந்தவுடன் இன்னொன்று சொல்லுங்கள் பார்ப்போம் என்கின்றார்.

'அம்மா அய்யா ஆனவரே ஆடை அணிகள் அளிப்பவரே' அதையும் கத்தித் தீர்த்தவுடன் 'ஐனவை பாடம்' எடுங்கள் என்கின்றார்.

ஐனவைப் பாடம் வாசித்து முடிந்தாகி விட்டது. 'எல்லாரும் சுவற்றிடம் போய் நின்று இப்போது வாசித்த பாடத்தை எழுதுங்கள்' மணியைப் பார்த்துக் கின்றார். பதினொன்றேகால்.

'தரும்பலகை இரண்டிருக்கு தானே மாஸ்டர் மூன்றாவது நான்காவது கணக்குப் போடுங்கள், முதல் வகுப்பை என்னிடம் விடுங்கள், இரண்டாவதற்கு நான் கொடுக்கும் பிரிவை சொல்வதெழுதல் போடுங்கள்.

ஒரே நேரத்தில் நான்கு வகுப்புகள் வெளியே வந்து விட்டன.

முதல் வகுப்பு மேசைமுன் நிற்கின்றது. ஐம்பதுக்கும் கீழ் விடைவருமாப்போல் மனக்கணக்கும் போடுகின்றார். பிழை

யாகக் கூறும் பிள்ளையின் பெயரைக் கேட்டு புத்தகத்தில் அந்தப் பெயருக்கு நேராக கணக்குக்கு முட்டை போடுகின்றார்.

டவுன் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகும் நான்கு பெயர்கள் வரிசையில் நிற்கின்றனர்.

சோதனையன்று இங்கு வந்து விடவேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன்தான் அவர்களை டவுன்ஸ்கூலுக்குப் போகவிட்டார்.

'புத்தகத்தில் நரியும் முதலையும் பாடம் எடுங்கள். முதல் ஆள் வாசியும்'

பையன் வாசிக்கின்றான்.

'அடுத்த ஆள்'

அடுத்தவன் வாசிக்கின்றான். சோதனைப் புத்தகத்தில் அடையர்எம் இட்டபடி இடையில் ஒரு பெயரைக் கூறுகின்றார். 'இராமன் வாசியும்'

சிறிது நேரம் சத்தத்தைக் காணவில்லை.

கடும்பலகையில் கணக்கை எழுதி முடித்த ஆசிரியர் மேசையிடம் வந்ததும் தீயை மிதித்தவர் போல் நின்றுவிட்டார்.

வரிசையில் இராமனைக் காணவில்லை. எலும்பினுள்ளே ஏதோ குடைவது போன்ற உணர்வு.

'எப்படிக்க காணாமல் போனான் சனியன். இப்படி ஒரு தவறை எப்படித்தான் செய்திருக்க முடியும்' அவருக்கு ஒன்றும் பிடிபடவில்லை. 'அந்த ராஸ்கல் டவுன் பள்ளிக்கூடம் போகின்றவன். எங்கே இராமன் என்று இவர் கேட்க யாராவது அவன் வேறு ஸ்கூலுக்குப் போகிறான் என்று கூறிவிட்டால் பாடசாலையிலேயே இல்லாத மாணவனை நான் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவித்து இன்ஸ்பெக்டரை ஏமாற்ற முயல்வதாக அல்லவா

கூறுவார். பாரதாரமான குற்ற மாயிற்றே என்று பதறியவர் வரிசையைஎண்ணினார். இருபத்தி ரெண்டுதான். புத்தகத்தில் இரு பத்துமுன்று இருக்கிறது.

'முருகா' என்று கையாட காலாட நின்றவருக்கு இன்ஸ் பெக்டரே கைகொடுக்கின்றார்.

'வாசிப்பதைக் கவனமாகப் பார்க்கவேண்டும். பெயர் கூறிய தும் விட்ட இடத்திலிந்து வாசிக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் முட்டைதான்' என்ற படி இராமனுக்கு நேராக சைபர் போட்டுவிட்டு 'கருப் பையா' என்றார்.

கருப்பையா கட கடவென்று வாசிக்கின்றான். 'சரி நீங்கள் எல்லாரும் இடத்துக்குப் போய் இரண்டாவது பந்தியைப் பார்த்து எழுதுங்கள்'

'இந்தாருங்கள் மாஸ்டர் இந்தப் பிரிவை இரண்டாம் வகுப்பிற்கு சொல்வதெழுதல் கொடுங்கள். அத்துடன் பாலர் வகுப்பை வெளியே அனுப்பி விடுங்கள்'

மூன்றாம் வகுப்பு கணக்கு களைக் கொண்டு வந்து காட்டு கின்றனர். எல்லோருக்கும் எல் லாம் சரி. மாஸ்டர்தானே கணக்குப் போட்டது.

இன்னும் ஐந்தாம் வகுப்பு மட்டுமே சும்மா இருக்கிறது.

'ஐந்தாம் வகுப்பு எழுந்து வாருங்கள். இதோ தொங்கும் படங்களின் கதைகள் தெரியும் தானே. ஆளுக்கொரு கதையை எழுதுங்கள் பார்ப்போம்'

இன்ஸ்பெக்டர் கூறியதை மாஸ்டர் தெளிவுபடுத்துகிறார். 'ஆளுக்கொரு கதை எழுத வேண்டும். ஆனால் ஒருவர் எழு துவதை மற்றவர் எழுதக்

கூடாது என்ன தெரிகிறதா' என்று கூறியபடி இரண்டாம் வகுப்பு சொல்வதெழுதலைத் திருத்துகின்றார்.

திருத்திக் கொண்டே இன்ஸ் பெக்டரைப் பார்க்கின்றார்.

இன்ஸ்பெக்டர் ஐந்தாம் வகுப்பைப் பார்க்கின்றார். ஐந் தாம் வகுப்புப் பையன்கள் ஒரு வர் சிலேட்டை ஒருவர் எட்டி எட்டிப் பார்க்கின்றனர்.

மாஸ்டருக்குக் கோபம் வரு கிறது. 'அவனை என்ன பார்க் கிறாய்' என்று அதட்டினார்.

'அவன் என்ன எழுதுருன்னு பார்த்தேன் சர்'

'ஏன் பார்த்தாய்'

'அவன் எழுதும் கதையை நான் எழுதாமல் இருக்க சார்'

மாஸ்டருக்கு ஆத்திரம் பொத்துக்கொண்டு வருகிறது. என்ன செய்ய. அவர்தானே சொன்னார் ஒருவர் எழுதுவதை மற்றவர் எழுதக் கூடாது என்று.

இன்ஸ்பெக்டர் சிரித்துக் கொண்டு மணியைப் பார்க் கின்றார். ஒன்றுக்குப் பத்து.

உதட்டைப் பிதுக்கிக் கொள் றுகின்றார். அங்கேயும் போக வேண்டும்.

மூன்றாம் வகுப்பை வெளியே அனுப்பிவிட்டு இரண்டாம் வகுப்பைக் கூப்பிடுகின்றார். மாஸ்டர் திருத்திவிட்ட சொல்வ தொழுதலை நோட்டம் விடுகின் றார். பத்துப் பிழைக்கு மேல் வாங்கியுள்ள ஓரிருவரின் பெய ரைக் கேட்டு 'முட்டை' போட் டபடி. 'நான்காம் வகுப்புக் கணக்கைத் திருத்திவிடுங்கோ மாஸ்டர்' என்கின்றார்.

கொழும்பில் 'மல்லிகை'
ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரிகள்

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய
கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர்
கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவ
ரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137,
மணிபன் வீதி, 182, முதலாம்
குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரே
சன் வீதி. தொலைபேசி: 20712
விரும்பியவர்கள் தொடர்பு
கொள்ளலாம்.

இரண்டாம் வகுப்புப்
பையன்களிடம் பெருக்கல்
வாய்ப்பாடு கேட்டு அனுப்பு
கின்றார்.

நான்காவது பையன்களின்
கணக்குச் சிலைட்டைப் பார்வை
யிட்டுவிட்டு பாடம் வாசிக்கச்
சொல்கின்றார். வாசிப்பு முடிந்த
வுடன் செய்யுள்; பிறகு
வெளியே.

எல்லாம் முடிந்துவிட்டது.
மாஸ்டருக்கு இப்போதுதான்
நிம்மதி. எல்லாரையும் வெளியே
அனுப்பிவிட்டார்.

இரண்டு பிஸ்கட்டுக்களை
நாசுக்காகக் கொறித்துவிட்டு
பார்வையை உறிஞ்சியபடி 'லொக்
புக்' எழுதுகின்றார். மணி ஒன்று
முப்பது.

'நல்லதாகத்தான் எழுது
வார்' அந்த நம்பிக்கை மாஸ்ட
ருக்கு உண்டு.

அவர் 'லொக் புக்' எழுதும்
போது மாஸ்டர் புத்தகம் இத்
தியாதிகளை பெட்டிக்குள் அடுக்கி
அறைக்குள் வைக்கின்றார். இனி
அடுத்த சோதனையின்போது

தானே பிள்ளைகள் புதுப் புத்த
கம் பார்க்கும்.

எழுந்த இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு
நிமிடம் ஊர்க்கதை பேசினிட்டு
அடுத்த தோட்டத்துப் பாட
சாலைக்குச் செல்லும் பாதையை
மீண்டும் உறுதி செய்துகொண்டு
காரை நோக்கி நடக்கின்றார்.

கார் போனதும் பிள்ளைகளை
உள்ளே கூப்பிட்டு மறுபடி பாட
சாலை தொடங்கும் நாளைக் கூறி
அவர்களை அனுப்பிவிட்டு ஐந்
தாம் வகுப்புப் பையன்களின்
உதவியோடு எல்லாவற்றையும்
ஒழுங்கு படுத்திவிட்டு ஆபீசை
நோக்கி நடக்கின்றார் மாஸ்டர்.

நூற்றுக்குத் தொன்றூற்
றைந்து வீதம் பேர் சோதனை
யில் சித்தியடைந்துள்ள மகிழ்ச்சி
கரமான செய்தியை ஆபீசுக்கு
அறிவிக்க வேண்டுமே. சோத
னைக்கு தோற்றும் மாணவர்
களின் தொகைக்கும் சித்தி
பெற்றுள்ள வீதத்துக்கும் ஏற்
பத்தான் டிப்பார்ட்மெண்ட்
கொடுக்கும் உபகாரம் தோட்
டத்துப் பாடசாலைக்குக் கிடைக்
கும்.

துரை முதலில் பார்ப்பது
எத்தனை பிள்ளைகள் உள்ள
பிரசென்டேஜ் என்பதைத்தான்.

'லொக் புக்கை' ஆபீசில்
கொடுத்துவிட்டு அந்திக் கோச்
சில் ஏறிவிடுவார்.

அவருக்குச் சோதனை
முடிந்து விட்டது!

ஆனால் தோட்டத்துப் பாட
சாலையை தங்களது கல்விக்காக
நம்பி இருக்கும் ஒரு உழைக்கும்
சமுதாயத்தின் குழந்தை
களுக்கு.....?

இளமையிலேயே கண்ணைக்
குத்திவிடும் இந்தச் சோதனை
முடிவதில்லை. ★

இறுதி முச்சுள்ளவரை.....

‘தெனியான்’

காய்ந்து போன கிழித்த பனங்கிழங்காக வளைந்து, குடிசையின் முன்புறத்து ஓட்டுப் பிட்டியில் முதுகைச் சாய்த்து, தளர்ந்துபோன நிலையில் குந்தியிருக்கும் கணபதிப்பிள்ளை—

ஆவலோடு வெளிப்புறப் படலையைச் சதா வெறித்து நோக்கிய வண்ணம், உறுமீன் வரும்வரை கொக்காகக் தவமியற்றிக் கொண்டிருக்கும் அவர் விழிகள்—

முற்றத்தில் குறுக்குப் பாடாக விழுந்து கிழக்குத்திசை நோக்கி நீண்டு வளர்ந்து செல்லும் பனை நிழல்—

அந்த நிழலின் துரித வளர்ச்சியைக் கண்டு அதைப் பார்க்கக் கூடாதென்ற பிடிவாதத்தில், தவிர்க்க முடியாமல் இடையிடையே அதை நோட்டமிட்டு ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்,

கணபதிப்பிள்ளையின் உற்ற துணையாக விளங்கும் ஊன்றுகோல் ‘உன்ரை பலம் நான் தான்’ என்ற இறுமாப்பில் சாய்ந்து கிடப்பதுபோல ஓட்டுப்பிட்டியில் தலைவைத்து அவரைத் தொட்டும் தொடாமலும்

ஓட்டினால்போல் சரிந்து கொலுவிருக்கிறது;

வளர்ந்துபோய்க் கொண்டிருக்கின்ற பனைநிழல் அவர் பார்வையைக் குத்திவிடுகின்ற மன அரிப்பில் — வெளிப்புறப் படலையை உற்று உற்றுப் பார்த்து அலுத்துப்போன கணபதிப்பிள்ளையின் இரத்தங் கண்டிப்போன கண்களில் — ஏதேச்சையாக அவரது ஊன்றுகோல் சிக்குப் படுகிறது. ‘ஈ! சனியன் துலைஞ்சுபோ’ என்று சொல்லிக் கொண்டு நடுநடுங்கும் கரத்தைத் தூக்கி, ‘அவக்’ சென்று பற்றிப் பிடிக்கும் மனோவேகத்தில் ஊன்றுகோலைத் தூக்கி தூர வீசவேண்டுமென்ற சினம் கொண்டெழுந்த வெறியுடன் பலங் கொண்டமட்டும் பல்லைக் கடித்து உன்னி எறிகின்றார்; அவருள்ளத்திலெழுந்த ஆவேசத்தை அலட்சியம் செய்வது போல அந்த ஊன்றுகோல் அவருக்கருகே சத்தமின்றி நெடுங்கிடையாக அவரைப் போல மெல்ல விழுந்து கிடக்கின்றது.

சற்று நேரம் தாமதித்து அடுக்களைப்பக்கமாக அவர்திரும்புகிறார்,

‘அம்மன் இப்பநேரமென்ன இருக்கும்?’

‘பள்ளிக்குடம் வீட்டிருந்தால் பொடியன் இப்ப வருந்தானே!’

கணபதிப்பிள்ளையின் மூத்த மகள் — அடுக்களைக் கொட்டிலுக்குள்ளிருந்து பனையோலைப் பாய் இழைக்கும் அவள்—அவர்கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுகிறாள்.

‘அம்மன்’ அந்தக் குடும்பத்தில் அவள் ஒருத்தியை மாத்திரம்தான் ‘அம்மன்’ என்று அழைப்பது வழக்கம். அவளைப் பார்க்கின்ற வேளைகளிலெல்லாம், அவர் பக்தி கிரத்தையோடு வழிபடுகின்ற அவரது குல தெய்வமான அம்மன்தான் அவர் மனத்தில் தோன்றும், அவளைப்போல வரிசையாக இன்னும் நான்கு அம்மன்களை அவர் வீட்டோடு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் அவர்களுக்கூரிய பெயர்களால் — அந்தப் பெயர்களைச் சுருக்கி செல்லமாக அழைப்பார். மூத்த மகள் பிறந்தபின்னர், அவர் தன் மனைவியைப் பார்த்து லஜ்ஜையில்லாம் பிள்ளை என்று அழைப்பது அவருக்கு வசதியாகப் போய்விட்டது.

அவருக்குண்டான இந்த வாய்ப்பு அவர் மனைவிக்குக் கிட்டாமல் போனதில், அவளுக்கு மாத்திரமல்ல அந்தக் குடும்பத்துக்கே புரையோடிப் போன வேதனைதான். கணபதிப்பிள்ளை நோய்வாய்ப்பட்டு நடமாட முடியாமல் வீட்டோடு முடங்கிய பின்பு, எல்லாரையும் விட அந்த வேதனை அவரைப் போட்டு அரித்துத் தின்று கொண்டிருக்கிறது.

அவருக்குள்ள இந்தக் குறை அவர் வாழ்வில் நிறைவு பெற்றிருந்தால், இன்று நீண்ட நேரமாக ஏமாற்றத்தோடு படலை

யைப் பார்த்துப் பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டி நேர்ந்திருக்காதல்லவா?

‘பிள்ளை ஒருக்கால் பாரணை’

‘நான் எங்கெயெண்டு பாக்கிறதையா’

அவள் கொட்டிலுக்குள்ளேயிருந்து வெளியே வந்து, வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பனைநிழலைக் கடந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

‘படலையிலே நிண்டு பார்’

‘ஒரு வேளை வாங்கிக் கொண்டு வராமல் விட்டு விடுவானோ! விளையாட்டுப் பொடியன்..... சொல்லேவாது..... அப்பீடியுமிருக்கும்’

‘முந்தநாள் இழுத்தது. கட்டாயம் இண்டைக்குப் பேப்பரிலே வந்திருக்கும்’

கணபதிப்பிள்ளை மனத்துள்ளே தொழுது கொண்டு தலையைப் பின்புறமாகக் குடிசைக்குள் திருப்புகிறார். குடிசையினுள்ளே கிழக்கு மேற்காக நீண்டு கிடக்கும் வளையின் நடுப்பாகத்தில் ஆணியடித்து அதன் மேல், கற்பூரப் புகையில் மங்கி கண்ணாடிச் சட்டத்துள் சிறைப் பட்டுக் கிடக்கும் அம்மன் படம் நிமிர்ந்து நிற்பது அவர் கண் வழி புகுந்து இதயத்தில் விழுகிறது. அம்மன் படத்துக்குக் கீழே அதன் பீடமாக, வளையோடு பொருந்த — அதன் குறுக்குப்பாட்டில் கம்பியினால் வரிந்து கட்டப்பட்டிருக்கும் ஒரு பலகை. அதன் மேல் தினமும் அவர் கற்பூரமெரிக்கும் திருநீற்றுத் தட்டு. திருநீற்றுத் தட்டுக்கும், பலகைக்கும் இடையே மஞ்சள் நிறமான அந்தச் சிறிய கடதாகித்துண்டு பலகையை விட்டு வெளியே நீண்டு பார்வையில் தட்டுப்படும் அந்தத் துண்டுக் காகிதம் காற்

நில் பட்டு அதன் முனை மெல்லப் படபடக்கிறது. அந்தக் காகிதத்தை இதயத்திலிருந்து எழுகின்ற ஆதங்கத்தோடு கண்களால் தடவி, அம்மன் படத்தின்மேல் மாணசீகமாக ஒத்துகிறார் கணபதிப்பிள்ளை. படத்துக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் திருநீற்றுத் தட்டின்மேல் விரல்களைப் பதித்து நெற்றியில் பூசிக் கொள்ளும் பங்கில், நெற்றியின்மேல் மூன்று விரல்களையும் வைத்து உத்தூளனமாகத் தேய்க்கிறார். இமைப்புருவங்களின் மேலும் முகத்திலும் நெற்றியில் இறைந்துகிடக்கும் திருநீறு உதிர்ந்துகொட்டுகிறது.

‘பொடியனை இன்னும் காணவில்லை’

வலது கரத்தைக் கோலிப்பிடித்து மறுகரத்தால் முற்றத்தில் கிடக்கும் தண்ணீர்க்குடத்தைக் கவிழ்த்து நீரை ஏந்திக் கொண்டு அடுக்களைக் குள் புருந்து, வெயில் காங்கையில் முறிந்து கொண்டிருக்கும் பனையோலையின் மேல் தெளித்துப் பதப்படுத்தி திரும்பவும் வேகமாகப் பாயை இழைக்க ஆரம்பிக்கிறார் அவரின் மூத்த மகன்.

‘இரண்டு கிழமையாக இராசரத்தினமும் இந்தப் பக்கம் வரவில்லை. அந்தப் பொடியன் வந்தால் எனக்கேளிந்தக் கரைச்சல். வாசியசாலைக்குக் கொண்டுபோய்ப் பாத்துக் கொண்டு வந்துவிடும். அதுக்கும் எங்கே நேரம்! ஊர்ச்சுமையெல்லாம் அதின்றை தலையிலேதான்... நல்ல பொடியன். தன்னைப் பற்றி யோசிக்கத் தெரியாது. எந்த நேரமும் ஊரைப்பற்றித்தான் கவலை’

கணபதிப்பிள்ளைக்கும் இராசரத்தினத்துக்குமிடையே ஏற்பட்ட உறவு அந்தவூர்ச் சன

சமூக நிலையத்தில்தான் ஆரம்பமானது. இராசரத்தினம் நாள் தவறாமல் சனசமூக நிலையத்துக்கு வசதிப்பட்ட ஏதாவொரு நேரத்தில் பத்திரிகை படிப்பதற்குப் போவான். வாரத்தில் ஒருதடவை மாத்திரம் கணபதிப்பிள்ளையும் அங்கு வருவார்: அந்த நாள் ‘சுவீப் ரிக்கெற்’ ருக்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்ற தினமாக இருக்கும். அந்த நாட்களில் கணபதிப்பிள்ளையின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு ஒரு கூட்டம் அந்தக் கூட்டத்துக்குள் காத்திருக்கும். அவருடைய நிழல் கண்களுக்குத் தட்டுப்பட்டதும், ‘வாரூர்... வாரூர்..... சுவீப் கணபதி’ என்று அவர் செவிகளுக்கு எட்டத்தகுந்ததாகவே கிண்டல் பண்ண ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஒருசிலர் தங்களுக்குள்ள ஆங்கில மொழைமையை ஏலம் போட இதை விடச் சிறந்த சந்தர்ப்பமில்லையென்ற நினைப்பில், ‘சுவீப் கணபதியல்ல..... சுவீற் கணபதி’ என்று ஏதோ புதிய கண்டுபிடிப்பை வெளியிடுவதுபோலப் பல்லிளிப்பார்கள். வேறுசிலர் பத்திரிகையில் அவருக்கு வேண்டிய பக்கங்களை கைக்குக் கீழே மடித்து வைத்துக் கொண்டு ஆழ்ந்த கவனத்துடன் பத்திரிகை படிப்பதான பாசாங்கில் பம்மாத்துப் பண்ணுவார்கள். அவர் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டு தன்வந்த காரியம் எப்படியோ முடிந்தபின்னர் அங்கிருந்து மெல்லப் புறப்பட்டுவிடுவார்.

இராசரத்தினமும் சில சமயங்களில் அவரைச் சனசமூக நிலையத்தில் வைத்துக் கண்டிருக்கிறான். எப்போதும் மலர்ந்த அவர் முகம் எவர் பேச்சைக் கேட்டும் மனங் கோணாத அவர் இயல்பு — என்னைக்கும் தளராது

மிடுக்கான தன்னம்பிக்கை மிக்க போக்கு என்பன அவனே உணராமல் அவர்பால் அவனை சுர்த்தன.

‘நீங்கள் பேப்பர் பாக்க வந்தால் இருந்து வாசிக்காமல் உடனே திரும்பிப் போறியனே!’

இராசரத்தினம் ஒன்றுமறியாதவன் போல ஒருதினம் மெல்லத் தன் சந்தேகத்தை அவரிடம் கேட்டுவைத்தான்.

‘நான் பேப்பர் படிக்கவாறதில்லை. சுவீப் பாக்கவாறான் தம்பி’

‘ஓவ்வொரு கிழமையும் தவறாமல் எடுக்கிறீர்கள் போலெ கிடக்கு..... எவ்வளவு காலமாக எடுக்கிறீர்கள்?’

‘சுவீப் துடங்கின காலத்திலே இருந்து.....’

‘அப்ப இன்னுமொரு ஆறுதல் பரிசுகூட வீழவில்லை?’

‘இல்லைத் தம்பி: எனக்கு ஆறுதல் பரிசு வேண்டாம்’

‘அப்பிடியெண்டால்... நீங்கள் குறுக்கு வழியிலே லட்சாதிபதியாகப் பாக்கிறீர்கள் போலே தெரியுது’

அமைதியாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த கணபதிப்பிள்ளை இதைக் கேட்டதும் துடிதுடித்துப் போகினார். பதட்டத்தோடு அதனை இடைமறித்துக் கொண்டு அவர் சற்று உணர்ச்சிவசப் பட்டவராகப் பேசத்தொடங்கினார்.

‘தம்பி... அப்பிடிச் சொல்லக்குடாது தம்பி... நான் ஆரையும் ஏமாத்தயில்லை, களவெடுக்கயில்லை, கொள்ளையடிக்கயில்லை உலகம் ஒத்துக்கொள்ளுகிற முறையிலே வியாபாரம் எண்ட சாட்டில் கொள்ளை லாபங்கூட அடிக்கையில்லை.....’

‘நீங்கள் சொல்லுறது உண்மைதான். எண்டாலும் பாருங்கோ இதுகும் ஒரு வழியிலே குதாட்டந்தானே!’

‘குதாட்டத்தைச் சட்டவிரோதமெண்டு குற்றஞ்சாட்டுகிற கவுமேந்தெல்லோ தம்பி சுவீப்பை நடத்திது’

‘தனிமனிதன் செய்தால் குற்றம். அரசாங்கன் செய்தால் சனநாயகம். இந்த அரசாங்கங்களே சனநாயகத்தின்ரை பேரிலே குதாட்டங்களாகத்தான் நடக்குது. தேர்தல் வருகுது பாருங்கோ..... லட்சியம் பேசின கட்சியளெல்லாம் முகத்திரையைக் கிழிச்சுக் கொண்டு போய்ட்டமாடும். அவையளின்றை குதாட்டம் தெளிவாத்தெரியவரும். அது போகட்டும் உங்களுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபா சுவீப்பிலே கிடைக்குதெண்டு வைச்சுக் கொள்ளுவம். அப்ப அந்தக் காசை என்ன செய்யியன்?’

‘தம்பி இந்த நெத்தியிலே கிடக்கிற திருநாத்தைப் பாருங்கோ... இது எங்கத்தை யான் தெரியுமோ!’

‘தெரியும். நீங்கள் ஓராளத்தானே தினமும் உந்த அம்மன்கோயிலுக்குப் போறீயள். ஊரிலெயுள்ள ஆடம்பரமான கோயிலுகளெல்லாத்தையும் விட்டு விட்டுப் பிச்சைக்கார அம்மனிடடைப் போறீயள்’

‘எனக்கு ஆறு பிச்சைக்கார அம்மனுகள்’

‘ஏன் உங்களுக்கு ஆறு பெம்பிளைப் பிள்ளையள் இருக்கினமே!’

‘இல்லை அஞ்சுபேர்தான் பிள்ளையள் இருக்கினம். ஒண்டு நீங்கள் சொன்ன அந்தப் பிச்சைக்கார அம்மன்தான்’

‘சரிதான். பிச்சைக்கார அம்மனுக்கும் சீதனம் குடுத்துக் கவியாணம் செய்து வைக்கப் போறியள் போலெ கிடக்கு!’ என்று கேட்டுவிட்டு இராசரத்தினம் மெல்லச் சிரித்தான்.

‘சிரிக்காதையுங்கோ தம்பி. உண்மையிலே அம்மனுக்குச் சீதனம் குடுக்கப்போறன்’

‘என்ன அம்மனுக்குச் சீதனமோ! எப்பிடிக்குடுக்கப் போறியள்?’

அவனுக்குண்டான வியப்பை அடக்கிக் கொள்ள முடியாமல், விழிகளை அகலத் திறந்து அவரைப் பார்த்தான்.

‘சுவீப்பிலே கிடைக்கப் போகிற பணத்திலே பாதி பிச்சைக்கார அம்மனுக்கு—அம்மன்கோயிலைப் புதிசாகக் கட்டுற துக்கு. மிச்சந்தான் என்றை வீட்டிலே இருக்கிற அஞ்ச அம்மனுகளுக்கும்’

‘சரிதான் நீங்களும் ஒரு பூசலார் நாயனூர்தான். அவரும் மனத்திலே கோயில் எழுப்பி இருந்தாராம். மனத்திலே யெண்டால் உருவகிச்ச வைச்சிருந்தாராம். ஒருவகையிலே பாக்கப்போனால் அவரும் நீங்களும் எஞ்சினியர்மார்தான்’

‘இல்லைத்தம்பி..... நான் நான் கட்டி முப்பேன்’

‘எப்பிடி.....?’

‘சுவீப் விழும்’

‘நிச்சயமா!’

‘நிச்சயமாக நான் நம்பு கிறேன்’

‘நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்புக்களுந்தான் வாழ்க்கையின் ஆழமான அத்திவாரங்கள்; கொள்கை வழிவந்த லட்சியங்களுங்கூட. உங்கடை நம்பிக்கையும் கைகூடத்தான் போகிறது’

இருவம் மனத்திறந்து பேசிக் கொண்ட பின்னர் அவர்களுக்கிடையே இனம் புரியாத நெருக்கமான ஒரு பிணைப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. இதன் பின்பு இருவரும் இடையிடையே சந்தித்து மனம் விட்டுப் பேசிக் கொள்வதில் தனியான ஒரு சுகங்கண்டனர்.

இராசரத்தினம் ஒரு சமயம் கணபதிப்பிள்ளையைச் சந்தித்து ஆறுதலாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது நீண்டகாலமாக அவன் மனத்திலிருந்து வந்த ஒரு சந்தேகத்தை அவரிடம் கேட்டுக் கொண்டான்.

‘நீங்கள் என்னதான் சொன்னாலும் உங்கடை நோக்கம் முழுவதும் சுயநலந்தான்’

‘அப்படியேன் சொல்லுறியள்?’

‘சுவீப் விழும். உங்களின்ரையிள்ளையனுக்கு நல்வாழ்வு கிடைக்கும்...’ அவன் சொல்லி முடிப்பதற்கு முன்னர் கணபதிப்பிள்ளை இடைமறித்துக் கொண்டு ‘பிச்சைக்கார அம்மனுக்கும்...’ என்றார்.

‘ஓ! அம்மனும் பணக்காரியாக வேணுமெண்டு மாத்திரம் நம்பிபிருக்கிறியள். ஆனால் உங்கடை குமருகள் போலெ உலகத்திலே எத்திணைபேர் இருக்குதுகள். ஏழை எளியதுகளின்ரை வாழ்வு ஒரு நேரக்கஞ்சிக்கும் வழியில்லாமல் இருண்டு போய்க் கிடக்கு. அது உங்கடை கண்ணுக்குத் தெரியல்லெ’

கணபதிப்பிள்ளை மௌனமாகத் தலையை ஆட்டி மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டார். இப்படிக்கேட்ட பின்னரும் என்றும் போல அவர் முகத்தில்கோட்டமில்லாத குளிர்ச்சி. அவன் எதிர்பார்த்ததுபோல் முகம் சுண்டிக் கறுத்துப்போய்

விடவில்லை. ஆனால் நீண்ட மெளனம் இருவருக்குமிடையே கவிந்துபோய்க் கொண்டிருந்தது. இராசரத்தினம் புதுமையோடு வைத்தகண் வாங்காமல் அவரை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான். நிமிடங்கள் இரண்டு முன்று பாய்ந்தழிந்து விட்டன. அவர் தான் இருக்கும் சூழ்நிலையை மறந்து — அவன் தன் அருகே இருக்கிறுனென்பதையும் நினைவிழந்து — ஏகாங்கியாக அந்தச் சூழல் எல்லாவற்றிலும் இருந்து விடுபட்டு எங்கே இருப்பவர்போலத் திகழ்ந்து, திடீரென்று சுயநிலைக்கு வந்தவராக அவனைப் பார்த்துத் தொடர்பின்றிக் கேட்டார்:

‘தம்பி உங்கடை மனத்திலே இருக்கிற லட்சியமென்ன?’

‘இல்லாமையால் வாடுகிற மக்கள் இல்லாத ஒரு உலகத்தை உருவாக்க வேணும். ஏற்றத்தாழ்வெண்டதை இல்லாமல் செய்யவேணும் என்கிறதுதான் எனக்கிருக்கிற ஒரே லட்சியம்’

‘அந்த உலகம் என்றை சீவியத்திலே வருமெண்டால் நானும் என்றை நம்பிக்கையைக் கைவிட்டு விடுகிறேன். அல்லது நீங்கள் விரும்புகிற உலகத்தை உண்டாக்கக் கூடிய அளவுக்கு எனக்கொரு சுவீப் விழுமெண்டால்..... நீங்கள் எதை விரும்புகிறியளோ அதைத் தான் நானும் செய்வன்’

‘உங்கடை உள்ளுணர்வுகளை நான் நல்லாப் புரிந்து கொண்டு விட்டன். உங்களைப் போன்றவர்களிடமிருக்கிற தார்மீகமான உணர்வுகளே எங்களுக்குப் பக்கபலந்தான்’

களைபதிப்பிள்ளை நோய் வாய்ப்பட்டு எழுந்து நடமாட முடியாமல் இருக்கிறுரென்பதை அறிந்தபோது இராசரத்தினம்

முதற் தடவையாக அவரைத் தேடிக்கொண்டு அவர் வீட்டுக்குச் சென்றான். எப்பொழுதுமே குதூகலத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு மனிதன், நோயில் விழுந்து துன்ப துயரங்களோடு படுத்திக் கிடப்பதைப் பார்க்கப்போகிறேனே என்ற வேதனை யுடன்தான் அவன் அவரை எதிர்பார்த்து வந்தான். அவர் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த பின்னர்தான் அவன் போட்டுக் கொண்டிருப்பது தப்புக்கணக்கென்பதைப் புரிந்துகொண்டான். களைபதிப்பிள்ளை என்றும் போல மலர்ந்த முகத்தோடு அவனைச் சிரித்து வரவேற்றார். அவரைப் பார்க்கின்ற போது அவன் மனத்திலே முந்தையியப்பை அவன் முகமே அவருக்குக் காட்டிக் கொடுத்து விடுகின்றது.

‘தம்பி என்னைப் பாத்து ஆச்சரியப்படுகிறியள் போலெத்தெரியுது!’

‘ஓமோம். இந்த நேரத்திலெயும் நீங்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிறியளே! இதைப் பாத்து எப்பிடி ஆச்சரியப்படாமல் இருக்கலாம். நீங்கள் அதிசயமான மனிசர்!’

‘நீங்கள் மாத்திரமென்ன! நீங்களும் என்னைப் போலத்தான்.’

‘ஏன் அப்பிடிச் சொல்லுறியள்?’

‘உங்களுக்கு நீங்கள் நினைக்கின்ற உலகத்தை உருவாக்கிப் போடுவோமெண்ட நம்பிக்கை. எனக்குமென்னுடைய நம்பிக்கை அந்த நம்பிக்கை இருக்கும்வரைதான் லட்சாதிபதி; நீங்கள் கம்யூனிஸ்ட். அது எல்லாமல் போச்செண்டால் நான் லட்சாதிபதியுமல்ல, நீங்கள் கம்யூனிஸ்ட் மெல்ல.....’

‘அப்ப.... நம்பிக்கைதான் நடைமுறை வாழ்க்கையெண்டு சொல்லுறியளே.....?’

‘அதும் ஓரளவுக்குச் சரிதான் தம்பி. ஆனால் நம்பிக்கையை நடைமுறையிலே காணுகிறதுதான் பூரணமான வாழ்வு’

‘ஐயா பேப்பர் கொண்டு வருகுது பொடியன்’

கணபதிப்பிள்ளை சிந்தனைத் தடத்திலிருந்து விடுபட்டு, பத்திரிகை வாங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கும் பக்கத்து வீட்டுப் பாடசாலை மாணவனை ஆவலோடு வரவேற்கிறார்.

‘கொண்டாதம்பி..... கொண்டா..... அம்மன் அந்த ரிக்கெற்றை எடுத்துக்கொண்டு வா.....’

பத்திரிகையை விரித்துப் பிடித்து, ரிக்கெற்றைக் கையில் தூக்கிக் கொண்டு இலக்கங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார்.

‘ஆ... முதற்பரிசு... முதற்பரிசு... ச்ச.. ச்ச இந்த இங்கி வீசு எழுத்து மாறிப்போச்சு. இல்லையெண்டால் முதலாம் பரிசு. ஒரு லட்சம், சரி...சரி... வாறகிழமை பாப்பம்’

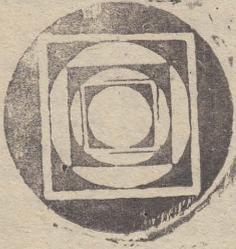
கணபதிப்பிள்ளை நீட்டி நிமிர்ந்து நெடுஞ்சாணிட்டுக் கிடக்கிறார். மனைவி மக்களும் சுற்றத்தார் சிலரும் அவரைச் சூழ்விருக்கிறார்கள். அவர்கள் கண்களிலிருந்து துன்பச்சுமை நீராக வடிந்து நெஞ்சின்மேல் இறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. தலைமாட்டில் குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அருகே இருந்து கூப்பிய கரங்கோடு உறவினர் ஒருவர் ‘திருப்பு’ப் பாடுகிறார். பக்தியில் இழைந்துருகும் அவர் குரலைவிட, மனைவி மக்களின்

வீம்பல் — வீசும்பல் ஒலிகள் கணபதிப்பிள்ளைக்கு மூச்சு முட்டி நெஞ்சு பொருமி விக்கல் தொடர்ந்து வெடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சூழ்விருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவராகத் தங்கள் உறவு முறை சொல்லி - அவர் வாய்க்குட் பால்வார்த்து தங்களுக்கும் அவருக்குமுள்ள பந்தத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இறுதியாக அவர் மனைவியும் கைவிட்ட நிலையில் குமுறிக் குமுறி அழுதவண்ணம் பால்வார்த்து முடித்துக் கொண்டு விட்டாள். ‘ஆனால் இவர் மூச்சு இன்னும் அடங்கிப்போகாமல் அவரை அவஸ்தைப் படுத்தி இழுத்துக்கொண்டு கிடக்கிறது. பூரணமாக அவர் அறிவு இன்னும் மங்கிவிடாத விளிப்புநிலை.

அந்த நிலையிலும் கணபதிப்பிள்ளையின் பார்வை மேலே உயர்ந்து அம்மன் படத்தை நோக்கி பின் மீளுகிறது. அதன்பின் அவரைச் சுற்றியிருக்கும் அவர் பெற்ற அம்மன்களின் மேல் ஒவ்வொருவராக மெல்ல நகர்ந்து செல்கிறது.

‘ஐயே..... அஞ்சு குமரையும் அந்தரிக்க விட்டுவிட்டு இந்தச் சீவன் எப்பிடிப் போகும். அதுதான் கிடந்து இழுபறிப் படுகுது’ - அங்கிருந்து எழுகின்ற நைந்துபோன வேதனைக் குரல்கள்.

இராசரத்தினம் எங்கிருந்தோ அவசரமவசரமாக அங்கு ஓடிவந்து சேர்ந்தான்; அணையப்போகின்ற கணபதிப்பிள்ளையைப் பார்க்க, அவனை அறியாமல் அவன் கண்கள் பனிக்கின்றன. அவனுக்கு நல்ல தந்தையாக — உற்ற தோழனாக விளங்கிய அவரை இழக்கப் போகின்றனே என்று நினைக்கும் போது அவன் இதயம் வேதனையால் கொதித்து வெந்தது; கடைசி நேரத்தில் அவர்

சோவியத் சமுதாயத்தின் தார்மீகச் செழுமை

பியோதர் பிரிபுல

முதிய விவசாயப் பெண் ஒருத்தி. எரிந்து கொண்டிருந்த மின்சார 'பல்ப்' ஒன்றைப் படுக்கப் போகும் முன்னர் தண்ணீர் ஊற்றி அணைக்க முயன்றாள்; சோவியத் யூனியனில் இன்றுள்ள முதிய தலைமுறையினர் தமது பாலியப் பருவத்தில் நடைபெற்ற இந்தச் சம்பவத்தை இன்னமும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இது நடைபெற்ற நாட்கள், முதல் நீரியல் மின்சக்தி நிலையத்திலிருந்து கிராமங்களுக்கு மின்சக்தி வந்த ஆரம்ப நாட்கள். அது, 1917-ம் ஆண்டின் புரட்சிக்குப் பின்னர், நாடு முழுவதையும் மின்சார மயப்படுத்தும் அற்புதமான திட்டத்தைப் புரட்சியின் நாயகர் வி. ஐ. லெனின் ஆரம்பித்து வைத்த நாட்கள். அந்நாட்களில் இனம் சோவியத் குடியரசுகள் பசி, நோய், பொருளாதார நெருக்கடிகள், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், எச்ச சொச்சங்களாகவிருந்த சில சுரண்டும் வர்க்கங்களின் ஆயுதத் தாக்குதல் போன்று அவலங்களுக்கு முகம் கொடுத்தன.

முதலாவது மின்சக்தி 'பல்ப்' தொட்டு உலகின் முதலாவது அணுமின்சக்தி நிலையம் வரை சகல நிலைகளிலும் பெரும்

பாய்ச்சல் ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம், கலை, கலாச்சாரம், உழைக்கும் நிலை, வாழ்க்கை நிலை ஆகியவற்றில் பிரமாண்டமான முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. கடந்த தசாப்தமானது விசேஷ உற்பத்தியாற்றல் மிக்கதாயிருந்தது. சோவியத் ஒன்றியத்தின் 60-வது ஆண்டு வைபவத்தை ஒட்டி, சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டி வெளியிட்ட தீர்மானத்தில் கடந்த தசாப்தத்தில் முன்னைய ஐம்பதாண்டுகளில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட நாட்டின் பொருளாதார வளம் இரட்டிப்பாகியுள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டியிருப்பது போல் கடந்த தசாப்தமானது விசேஷ உற்பத்தியாற்றல் மிக்கதாகவிருந்தது;

இயக்க ஆற்றல்

இவையனைத்தும் உலகில் முதலாளித்துவ பொருளாதாரம் பெரும் நெருக்கடிகளுக்குள்ளாகி இருக்கின்ற வேளையில் தான் நடைபெற்றுள்ளன. அது மட்டுமல்ல அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற அதே வேளையில் சோவியத் யூனியன் இயக்க

ஆற்றலுடன் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது என்று மேற்கூலக பொருளாதார நிபுணர்களே கூறியுள்ளனர். 1980-க்களில் முதலாளித்துவ நாடுகளின் தலையாய நாடுகள் பிரதான தொழில்துறையில் கொண்டிருக்கும் அதே மட்டத்தை அடைந்துவிடும்.

இது எப்படி சாத்தியமாகும்? அக்டோபர் புரட்சி ஏற்படுத்திய சமூக மாற்றங்கள் பெரும் மனித சக்தியை விடுவித்தன; இன்றுவரை சோஷலிஸ்தின் நிலைபாடுகளில் தொடர்ந்து விருத்தி செய்து வருகிறது. புதிய சமுதாயத்தின் புதிய மனிதனை, அவனது கண்ணோட்டங்களை, தேவைகளை அபிவிருத்திகளைக் கொண்ட இந்தப் புலப்பாட்டின் மீது உலகம் பேரக்கறை காட்டுகிறது. எமர்சன் கூறியது போல் ஒரு நகரத்தின் அளவு கோலாக இருப்பது புள்ளி விவரத் தகவல்களோ அன்றி நகரங்களின் அளவுகளோ அன்றி அறுவடைகளோ அல்ல. மாறாக நாட்டினால் உயர்வு பெற்ற மனிதனே.

முரண்பாடுகள்

மனிதனை மனிதன் சுரண்டுகின்ற பெரும் சுமையைப் பழைய உலகம் கொண்டிருக்கிறது. லாபங்களைச் சம்பாதிப்பதற்காகப் பலவான் பலவீனனை நசுக்குகிறது. பொருளாதாரம், அரசியல், உார்மீகம் ஆகியவற்றிலான முரண்பாடுகளின் முடிச்சை எவ்வாறு அவிழ்ப்பது என்பது அமெரிக்காவிலுள்ள பெரும்பாலான சமூகவியலாளர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இவ்வாதமும் தேசிய அசமத்துவமும் ஒன்றுக்கொன்று இணையாதவை கறுத்தவர்களுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கும் தனித்தனியான தேவரலயங்களைக் கட்டுவதன்

மூலம் ஒருவேளை கடவுளின் உலகத்தில் சமத்துவத்தை அவர்களே காணக் கூடும், ஆனால் பூமியில்லை.

சோவியத் சமூகத்தில் மனிதன் சுரண்டலிலிருந்து விடுபட்டுள்ளான். 180-க்கு மேலான தேசங்களையும் தேசிய இனங்களையும் கொண்ட சமூகத்தில் அவன் சமத்துவமான உரிமைகளை அனுபவிக்கிறான். கல்வி பெறுவதற்கான அகன்ற வாய்ப்புக்களைக் கொண்டிருக்கிறான்; எல்லையற்ற எதிர்கால வாய்ப்புகளின் களகை அவன் திகழ்கிறான். மக்களது நல்வாழ்வினை கிராக விருத்தி செய்வதை உத்தரவாதப்படுத்தும் உறுதியான பொருளாதார, தொல் நுட்ப அடித்தளங்களை நிர்மாணிப்பதும், பல்வேறு கலாசார நலன்களைக் கொண்ட கல்வியறிவு மிக்க, ஆன்மீக வளமிக்க மனிதனைத் தோற்றுவிப்பதும் இவை தாம் சோவியத் யூனியனின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலையாய முக்கியத்துவமளிக்கும் இலக்காகும்.

உழைப்பே பிரதான அம்சமாக மாறிவிட்ட சமுதாயத்தில், அச்சமுதாயம் உழைப்பினூடாகத் தனது செல்வாதாரங்களை உருவாக்க ஆரம்பித்தது மூதல் அங்கு மனிதனது தத்துவார்த்த. தார்மீக, ஒழுக்க வியல் மற்றும் இதர ஆன்மீகப் பெறுபதிகளைத்தும் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி கண்டுள்ளன. மனிதன் தனது உண்மையான பணியின் மூலம், தனது உரிமைகள், தனி நபர் சுதந்திரம், புகழ் இவற்றின் வழியே அவன் பெற்ற சொத்தின் மீதான எந்தவித தலையீடுகளிலிருந்து மனிதனை நாட்டின் சட்டங்கள் பாதுகாக்கின்றன. அதே வேளையில் சமூக நீதி, சமத்துவக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையா

கக் கொண்ட தனது மனித நேய சட்டங்களை தனியாரின் அத்துமீறல்களிலிருந்து சமுதாயம் பாதுகாத்துக் கொள்கிறது.

அண்வராலுமே பின்பற்றப்படும் வாழ்க்கை முறையை விரும்பாத ஒரு கையளவு தனி நபர்களுமுள்ளனர். சோவியத் யூனியனில் மற்றவர்களிலிருந்து எவரும் மாறுபட முடியாது. சட்டங்களை எவரும் மீற முடியாது, சமூகத்திற்குத் தீங்கிழைக்கும் வகையில் எவரும் நடந்து கொள்ள முடியாது. கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளவர்கள் புதிய சமுதாயத்தை நிராகரிப்பதில் ஒன்றுபடுகிறார்கள். இவ்வசகல்வி பெற்று, மக்களுக்கு இவ்வசமான மருத்துவ சேவையளிக்கும் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான கிளினிக்கில் கடமையாற்றிய டாக்டர் நோயாளிடம் லஞ்சம் பெற்றதற்காகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். சோவியத் யூனியனில் கலைத்துவ எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சுதந்திரமில்லை என்று கூறிய இன்னொரு எழுத்தாளர் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டார். தாம் வியோ டால்ஸ்டாயை விடவும் அல்லது தாஸ்தாவுஸ்கியை விடவும் திறமையாக

எழுதியதாகவும் ஆனால் தமது கையெழுத்துப் பிரதிகளை பிரசுரகர் த்தாக்கள் நிராகரித்து விட்டதாக அவர் குற்றம் சாட்டியுள்ளார். இவர்களையெல்லாம் ஆதரிக்கும் வகையில் மேற்குலகப் பத்திரிகைகள் பிரசுரங்களைச் செய்து வருகின்றன.

இவர்கள் சித்தாந்தங்களுடன்தான் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை நம்புவதற்கில்லை; இவர்கள் தந்திர புத்தியுள்ளவர்த்தகர்கள். தம்மைப் போன்றோருக்கு மேற்குலகில் நல்ல கிராக்கியிருக்கிறது என அவர்கள் கருதுகிறார்கள் போலும்; ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இலக்கியம் அல்லது வீஞ்ஞான வட்டாரங்களல்ல, 'மஞ்சள்' பத்திரிகைத்துறை மட்டும் தான். ஒருவேளை இது அவர்களது மமதையை மேலும் குறிப்படுத்துவதாகவும் அவர்களது தாழ்வு மனப்பான்மையை ஈடுசெய்வதாகவும் அமையக்கூடும். இதன் விளைவாக கலாசாரத்துறையிலும் விஞ்ஞானத்துறையிலும் பிரபல்யம் பெற்றவர்கள் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள பெருமை வெளிப்பட்டு மக்களுக்குத் தெரிய வருகிறது.

★

பிளெனி லிங்கோ என்ற கலிபோர்னியாகாரர், பின்புறமாக நடப்பதில் உலக சாதனை புரிந்தவர். 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அவர் சாந்தா மோனிகாவிலிருந்து இஸ்தான்புல்லுக்கு 8000 மைல் பின்புறமாக நடந்து சென்றார். அண்மையில் 81 வயதான இந்தச் சாம்பியன், ரிப்பியின் 'நம்பினால் நம்புங்கள்' என்ற கண்காட்சியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க 400 மைல் பின்னால் நடந்தார். சாதாரண குட்டும் பின்புறம் பார்க்கும் கண்ணாடிகளும் அணிந்து கொண்டு, கலிபோர்னியா கடற்கரை நெடுஞ்சாலையில் ஜூலை 31-இல் இவர் கனது பயணத்தைத் தொடங்கினார்; அக்டோபர் கடைசியில் இவரது பயணம் முடிவடைந்தது.

பாட்டும் கூத்தும்

யோகேஸ் கணேசலிங்கம்

சிறுவர்க்கான பாடல் பாடுவதில் முன்னின்று உழைக்கும் எழுத்தாளர் சத்தியசீலன் சிறுவர் உள்பாங்கை அறிந்து அவர்கள் மனோநிலைக்கு ஏற்ற விதமாகத் தனது கவிதைகளைப் பாடியிருப்பது அவரது வெற்றிக்கு முக்கிய காரணமாகும். 'பள்ளிச் சிறுவர் பாடி ஆட எனையாத்த பாட்டுக் கூத்துக்களை இந்நூலாகக் கோத்துள்ளேன்' என்று ஆசிரியர் நூலின் முகவுரையிற் கூறியுள்ளார். அவர் கூறியதற்கமையப் பாட்டுக் கூத்து என்ற சிறுவர்க்கான நூலிலே உள்ள ஆறு பகுதிகளில் ஐந்து பாடல்கள் நெடும் பாடல்களாகச் சிறுவர் பாடவும், ஆடவும் ஏற்றனவாக விளங்குகின்றன. ஏற்கனவே புத்திமான் பலவான், பிழைதிருத்தம் ஆகிய இரு நாடகங்களும் பாடசாலைச் சிறுவர்களால் அரங்கில் நடிக்கப்பட்டன. ஏனையவை சிறுவர்கள் விரும்பிப் பாடவும், ஆடவும் ஏற்றனவாக அமைந்துள்ளன.

சிறுவர் பற்றிய பாடல்கள் மிகப் பழங்காலம் முதலாகவே தமிழில் பாடப்பட்டன. 'குறு

குறு நடந்து சிறுகை நீட்டி...' எனப் பாடிய புறநாடாற்றுப் புலவர் முதலாகச் சிறுவர்களைப் பொருளாகக் கொண்டு பாடியோர் பலர். ஆனால் சிறுவர் பாடவும், பொருளை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளவுமான பாடல்கள், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் காலம் முதலாகவே ஈழத்தில் பாடப்பட்டுள்ளன. இந்த வரிசையில் இந்நூலாசிரியர் பா. சத்தியசீலன் ஓர் உன்னத இடத்தை வகிக்கின்றார் என்று கூறலாம். ஏற்கனவே தமிழ்ப் பரிசு, பாட்டு ஆகிய சிறுவர் இலக்கியங்களை வெளியிட்டுள்ள ஆசிரியரது மூன்றாவது முயற்சியே இந்நூலாகும்.

ஏழு சிறு கவிதைகளைக் கொண்ட 'கண்மணி' நூலின் முதலாவது பகுதியாக விளங்குகின்றது. அழகிய சித்திரங்களைோடு கூடிய விலங்குத்தோழன், நட்பியும் அணிலும், வண்ணத்துப் பூச்சி, நிலவே, பூக்குட்டி, பந்து, தவளை ஆகியனபற்றிய கவிதைகளே இவையாகும். சிறுவர் விரும்பி ரசிக்கும் சித்திரங்களைக் கொண்டதோடு அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய எளிய சொற்பிரயோகங்களை ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளது நோக்கத்தக்கது.

சிறுவர்கள் பலர் அறிந்த பஞ்ச தந்திரக் கதையைப் பொருளாகக் கொண்டதே 'புத்திமான் பலவான்' பிறந்த நாளைக் கொண்டாடிய சின்னக்குட்டி முயற்குட்டி தனது புத்தியால்; பலத்தாலும், அதிகாரத்தாலும் தன்னிலும் கூடிய சிங்கராசாவைக் கொன்ற கதை இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. ஐந்து காட்சிகளைக் கொண்ட இந்நாடகத்திலே குதா கலம்,

சோகம், நகைச்சுவை ஆகிய பல்கவையகளுள். அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறது என்ற விறு விறுப்புடன் நாடகம் அமைந்துள்ளது. புத்தியால் பலவாளை வெல்லலாம் என்ற உண்மை சிறுவர்களுக்கு விளங்கக் கூடிய விதத்திலே கவிதைகளைப் பாடியுள்ளார் நூலாசிரியர்.

பெற்றோர் வார்த்தைகளை மீறி நடக்கும் பிள்ளைகள் படும் அல்லல்களைப் 'பிழை திருத்தம்' மூலமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார். கிறிஸ்தவ வேதாகமக் கதையாகிய 'கெட்ட குமாரன்' கதையே இங்கு நாடகத்திற்குப் பொருளாகின்றது. தந்தையின் வார்த்தைகளை மீறிய மைந்தன் திருந்தியவனாகத் தந்தையிடம் வருவதும், மன்னிப்புக் கோருவதும், பாசம் மிக்க தந்தை மகனை ஏற்றுக் கொள்ளுவதும் சிறுவர்கள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் பாடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலிலே மாணவச் சிறுவர்களுக்கு எளிதில் விளங்காத கொடை, அறம், நன்றியுணர்வு ஆகிய கருத்துக்கள் இலகுவாக விளங்கப்படுத்தப்பட்டிருப்பது போற்றப்படக் கூடிய ஓர் அம்சமாகும். சிறுவர் மனோநிலைக்கும் எண்ணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட பொருள்களாகக் கொடை, அறம் ஆகியன பாடப்படவில்லை. சிறார் அன்றாட வாழ்வில் காணும் நிகழ்ச்சிகளைப் பொருளாகக் கொண்டு இவற்றை உணர்த்துகிறார்.

கண்ணை கண்ணை ஓர் ஏழை
கையை நீட்டி இரக்கின்றான்

.....
இல்லை என்று நீ சொல்லி

ஏழை ஆகிப் போகாதே
பல்லைக் காட்டும் ஏழை அவன்
பசியைப் போக்குவாய் தம்பி

என்று கொடையைப் பாடுகின்றார். அத்தோடு சிறுவர்கள் நன்கறிந்த ஜனவைக் கிழவியை நாடகத்திலே திருத்தி 'ஐயம் இட்டுண்', 'அறஞ் செய்ய விரும்பு' என்ற ஆத்தி குடிக்கருத்துக்களை விளக்குகின்றார்.

கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், பிரித்தல் ஆகிய கணக்குகளை வேடிக்கையாகவும், விளையாட்டாகவும் படிப்பிக்கப்படுகின்றன. 'நல்ல கணக்கு என்ற பாடலிலே சிறுவர் விரும்பத்தக்க விதத்திலே வகுப்பு நடைபெறுகின்றது. உயிர் காத்த ஒவியம் நகைச்சுவை பொருந்தியது. சிறுவர்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து பாடக் கூடிய விதமாகக் கவியாளர் பாடுவதனை இசையாளர் பாடுவதும் பிற்பாட்டுக்காரர் பாடுவதுமாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன; இங்கு சிறுவர்கள் பலர் சேர்ந்து பாடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. நகைச்சுவையாகப் 'புத்திமான் பலவான்' என்ற கருத்தும் விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றது.

சிறுவர் மனோநிலை, உளப் பாங்கு ஆகியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சிறுவர் உணர்ச்சிகளை மதித்துப் பாடிய நூலாசிரியர் முதலிரு கவிதைகளுக்குத் தீட்டிய சித்திரங்களைப் பான்று ஏனைய கவிதைகளுக்கும் தீட்டியிருக்கலாம். சித்திரங்களைக் காட்டிச் சிறுவர்களுக்குப் பொருளை உணர்த்துதல் சலபம் என்பதனை ஆசிரியர் மனங் கொள்ளாதது கவனிக்கக் கூடிய ஓர் அம்சமாகும்.

'காது, கண், மூக்கு, நாக்கு, கை, கால்கள்
சொல்வதெல்லாம்
பாதி மெய்; பாதி பொய்யே.
படு பொய்யாய் இருந்தாற்கூட
யாரீ
சரி பிழைகள் காண்பார்?'
என்கிறார், மகேசானந்தர்.

நேரே

தம் உயிரில் வந்து
நிதர்சனப் படுமாம், உண்மை!

ஆழ்நிலைத் தியான நிட்டை அளித்த
தம் அறிவை எல்லாம்
தூய்மொழித் திருச்சொல் ஆகத் தொகுத்து
அவர் கொடுக்கிறாராம்
வாழ்வை, அத்திருச்சொல் மார்க்க வழிப்படி
நடத்துவோர்க்கோ
ஏழைமை இராதாம்.
அன்றார் இந்திரர் ஆவாராமே!

இதை எல்லாம் கேள்விப் பட்டோம்—
என்ன தான் திருச்சொல் என்று
விதிநெறிப்படியே கற்க விரும்பினோம்;
கற்றுப் பார்த்தால்,
கதை கதையாக
ஏதோ கனகன சூத்திரங்கள்:
எதை எதை நோக்கினாலும்
'இது' அன்றி வேறு காணோம்.

உலகியல் அநுபவத்தின்
ஒவ்வொரு துண்டைத் தானே
பலவித உருவமாக்கிப்
பார்த்ததைக் காட்டியுள்ளார்!

சிலவற்றைச் சிறுப்பித்துள்ளார்;
சிலவற்றைப் பெருப்பித்துள்ளார்;
சிலவற்றை வளைத்துமுள்ளார்;
சிலவற்றைத் திரித்துமுள்ளார்;
உருட்டியும் உருக்கியுள்ளார்;
உடைத்துத் தூள் பெருக்கியுள்ளார்;

திரட்டிப் பின் தகடாய்ச் செய்து
 செதிள்களாய் அடித்துமுள்ளார்.
 சுருட்டியும் குழாய் செய்துள்ளார்;
 சூனையிற் சுட்டுமுள்ளார்;
 பருப்பொருள் நுண்ணிது ஆக்கிப்
 பண்பியல் கண்டுமுள்ளார்.

அப்பாலார்

சொன்ன சொல்லின் அடிப்படைக்கூறு
 நம் முன் இப்பாலாய் நேரில் உள்ள
 இவை மட்டும் தானே என்றால்
 மற்றோர் ஏன் புலன்களோடு?
 வாய், கண், மெய், செவி, மூக்காதி
 எப்போதும் போல உண்டே!
 எமக்கவை கருவி அன்றோ?

எங்கள் தொகுதியின் வேட்பாளர்!

எங்கள் தொகுதியில் 'லெக்சன்' கேட்கும்
 வேட்பாளர்கள் அனைவரும்
 நல்ல தங்கமானவர்
 மக்கள் நலனை மதித்து
 மிகவும் அக்கறையுடனே
 அவர்கள் நடப்பர்.
 மக்களுக்காக மாளவும்
 அவர்கள்
 எக்காலத்திலும் சித்தம் என்பர்.

பாதையில் மக்கள் போகும் போதும்
 சந்தியில் வீதியில் நிற்கும் போதும்
 வேட்பாளர்கள் காரில் செல்கையில்
 எங்களைக் கண்டதும்
 புன்னகை புரிந்து
 தெரிந்தவர் போல்
 கைகளை அசைப்பர்.

மரண வீடுகள்
 மங்கள விழாக்கள்
 திருமண வீடுகள்
 சுகவீனங்கள்
 எதுவானாலும்,
 அழையாவிருந்தாய் அன்புடன் செல்வர்.

எங்கள் தொகுதியில் 'லெக்சன்' கேட்கும்
 வேட்பாளர்கள்
 மக்கள் மீது எத்தனை பரிவு!
 எத்தனை பாசம்!
 பாவம் மக்கள்.

பாண்டியூர் தட்சண

புகழ் பெற்ற பிரஞ்சுக் கவிஞரான சார்ல்ஸ் போட்லேயர், பாரிசில் 1821-ல் பிறந்தார். பள்ளிக்கூட மாணவனாக இருக்கும் போதே அவர் கவிதை எழுதத் தொடங்கினார். பாடசாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு 'யோகீமியன்' வாழ்க்கை (சமுதாயச் சம்பிரதாயங்களையும் மரபுகளையும் பொருட்படுத்தாதவர்) வாழ்ந்த அவர், 1841-ல் கிழக்கிற்குப் பிரயாணம் செய்தார்! அவர் பிற்காலத்தில் எழுதிய கவிதைகளில் இக் கிழக்குத் தேச அனுபவத்தின் சாயைகளை நாம் அவதானிக்கலாம். 1842-ல் நாடு திரும்பி, பாரிசில் வாழத் தொடங்கினார். பகட்டான ஆடைகளை அணிவதிலும், போதை வஸ்துக்களை உட்கொள்வதிலும் நாட்டங் கொண்டதன் விளைவாக பாரிய பணப் பிரச்சினைகள் தலைதூக்கின! எது வித வேலையையும் அவர் செய்ய விரும்பாததினாலும், அவருடைய இலக்குயப் படைப்புக்கள் மிகச் சொற்பமாகவே இருந்ததினாலும், காலஞ் செல்லச் செல்ல இப்பணப் பிரச்சினை மிக மோசமாகியது. அவரது கடைசிக் காலங்களில் வறுமையும் தனிமையும் அவரை வாட்டின. 1865-ல் பாரிசு வாதத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு 1867-ல் இறந்தார். வசனகவிதை என்ற வடிவம் அவரது தனித்திறமைகளுக்கு உகந்ததொன்றும் அமைந்தது. அதிக ஆலாவரணமின்றி ஒன்றைக் குறிப்பாகவும் முனைப்பாகவும் உணர்த்துவதற்கும், படிமங்கள் மூலம் ஒரு கவித்துவ மன நிலையை சொற்களில் வார்ப்பதற்கும் இவ்வடிவம் ஏற்றதாய் இருந்தது. அவரது வசன கவிதைகள் சில (மைக்கல் ஹம்பேர்க்கரின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டவை) இங்கு தரப்படுகின்றன.

ஆசிரியர்

வசன கவிதைகள்

சார்ல்ஸ் போட்லேயர்

தமிழாக்கம்: ஏ. ஜே. கனகரட்னா

கிழவியின் துயரம்

அந்த வடிவான பிள்ளையை, எல்லோரும் செல்லங்கொடுத்துக் களிப்பூட்ட முயன்ற அந்தப் பிள்ளையை — தன்னைப் போன்று பல்லில்லாத, மயிரில்லாத, நொய்மையான அந்தப் பிள்ளையை— கண்டதும் கூனிக் குறுகி சுருக்கு விழுந்த அக்கிழவிக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி.

பிள்ளையை அணுகினால் அவள், சிரித்துக் கீச்சுமுச்சுக்காட்டி:

பயந்து புதறிய பிள்ளையோ அக்கிழவியின் முத்தங்களிலிருந்து விடுபடத் திமிறியது: அதன் அலறல் வீடு முழுவதும் வியாபித்தது.

பரிவு மிக்க அந்தக் கிழவி தனது நித்திய தனிமைக்குள் தஞ்சம் புகுந்து, மூலையிலிருந்து அழுதவாறே தனக்குத்தானே சொன்னாள்— 'ஓ.....! கள்ளங் கபடமற்றதுகளுக்குக் கூட மகிழ்வுட்டும் காலம் போய்விட்டதே, பாவிக்கிழவிகளாகிய எமக்கு; நாம் அணைக்க விரும்பும் குழந்தைகளே எம்மைக் கண்டு அஞ்சுகிறார்களே!'

நல்லாய்க் குடி

குடி வெறியிலேயே ஒருவன் எப்பொழுது இருக்க வேண்டும்; அது ஒன்றே முக்கியம்; அதுவே எமது இன்றியமையாத் தேவை. இடையறாது குடிபோதையில் இரு—உன் தோள்களை நொருக்கி உன்னை நசுக்கும் காலனின் பொல்லாச் சுவையை உணராதிருப்பதற்கு.

போதைப் பொருள் எது? மது, கவிதை அல்லது ஒழுக்கம்—அது உன் விருப்பம். ஆனால் குடித்து வெறி.

எப்போதாவது ஒரு சமயம், ஒரு மாளிகையின் படிக்கட்டுக் களில், சிறு குழியில் பச்சைப் பச்சேலென வளர்ந்திருக்கும் புல்லில், உன் அறையின் மந்தாரத் தனிமையில் வெறி தணிந்து நீ விழித் தெழுமையில் காற்றை, அலையை, விண் மீனை, கடிகாரத்தை, விரைந்து ஓடுபவற்றை, முன்குபவற்றை, உருள்பவற்றை, பாடுபவற்றை, பேசுபவற்றை 'நேரமென்ன?' என்று கேள்; 'குடித்து வெறிப்பதற்கு நேரமாகி விட்டது. காலனால் பலியிடப்பட்ட அடிமைகள் ஆகாது பொருட்டு குடித்து வெறியுங்கள். ஓய்வெடுப்பதற்குத் தரியாது குடித்து வெறியுங்கள். உங்கள் விருப்பம்போல மதுவையோ, கவிதையையோ, ஒழுக்கத்தையோ பருகி 'வெறித்துக் கொள்ளுங்கள்' என காற்றும், அலையும், விண்மீனும், பறவையும், கடிகாரமும் பதிலளிக்கும்.

கண்ணாடி

குரூரத் தோற்றமுடைய ஒருவன் அறைக்குள் புகுந்து கண்ணாடியில் தன்னைப் பார்க்கின்றான்;

'அருவருப்பின்றி உனது பிம்பத்தை நீ பார்க்க இயலாத போது ஏன் கண்ணாடியில் உன்னைப் பார்க்கின்றாய்?'

எனது கேள்விக்கு குரூரத் தோற்றமுள்ளவன் அளித்த பதில்: 'ஐயா, 1789-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட புரட்சியின் இறவாக் கொள்கைகளின்படி எல்லா மனிதர்களுக்கும் சம உரிமைகள் உண்டு, எனவே, கண்ணாடியில் என்னைப் பார்க்கப்பதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு. விருப்புடனே வெறுப்புடனே பார்க்க்பது எனது மனச் சாட்சியை மட்டுமே பொறுத்தது'

நல்லறிவின் சார்பாக நான் பேசியது ஐயத்திற்கிடமின்றிச் சரியே, ஆனால் சட்ட நோக்கில் அவன் கூறியதும் பிழையன்று;

மாஸ்ஸிடு நகரைச் சேர்ந்த 19 வயது அழகி பாவ்லா பிரெஸ்ஸியாரானே, 'மிஸ் இத்தாலி' யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றவுடன் தனது கால்களை 30 கோடி வீராவுக்கு இன்ஷூர் செய்தார்; ஏனெனில், அவ்வூரின் கால்பந்து விளையாட்டுக் குழுவில் அவள் ஓர் முன்னணி ஆட்டக்காரி.

மல்லிகையைச் சமீபத்தில்தான் படிக்க ஆரம்பித்தேன். அது ஆரம்பித்து 12 வருடங்களாகிவிட்டன என்பதைப் பார்க்கும் போது நான் இதை உணர இவ்வளவு காலமும் தவக்கம் பண்ணி விட்டேனே என்பதை எண்ணும்போது உண்மையிலேயே மனதுள் வெட்கப்படுகின்றேன்.

தேடித் தேடிச் சில பழைய பிரதிகளைப் பெற்றுப் படித்துப் பார்த்தேன். எனக்கு மலைப்பாக இருக்கின்றது. இவ்வளவையும் உடன் காலத்தில் என்னால் படிக்க முடியாமல் போய்விட்டதே எனக் கவலைப்படுகின்றேன்.

12 வருட காலமாக ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகையை இந்த நாட்டில் நடத்தி வருவதென்பதே ஒரு சாதன்தான். உங்களின் இந்த அமைதியான தமிழ்த் தொண்டை நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். உங்களை இது ஒன்றுக்காகவே நேரடியாகப் பார்க்க வேண்டுமென்பது எனது தீராத ஆசை. ஆனால் யாழ்ப்பாணம் வரக் கூடிய வாய்ப்பு இப்போதைக்கு எனக்கு இல்லை. நெடுந்தூரம் எங்களைப் பிரிக்கின்றது. எப்படியும் அடுத்த அடுத்த ஆண்டுகளில் உங்களை வந்து நேரில் சந்திக்க விரும்புகின்றேன்.

பழைய பிரதிகள் தேவை. அவைகளைப் பெற முடியுமா? மல்லிகை அத்தனையும் சேகரித்து வைத்திருக்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

வெலிமட:

ந. பரமநாதன்

(எல்லாப் பிரதிகளும் ஒழுங்காக இல்லை. இருக்கக் கூடியவைகளை எழுதிப் பெறலாம். ஆர்வமுள்ள பல இலக்கிய ரஸிகர்கள் இப்படிப் பல கடிதங்களை எமக்கு எழுதுகின்றனர். எழுதியவர்களுக்கு அனுப்பினால் தபால் செலவைக்கூட அனுப்பாமல் ஒதுங்கி விடுகின்றனர். இது நமக்குச் சற்றுச் சிரமத்தைத் தருகின்றது. எனவே உண்மையான இலக்கிய ரஸிகர்கள் இதை மனதில் கொண்டு நம்முடன் தொடர்புகொண்டால் அவர்களது கோரிக்கை உடன் கவனிக்கப்படும்.)

-- ஆசிரியர்

2

மார்ச் இதழில் 'இன்றொரு புதிய அநுபவம்' என்ற தங்கள் படைப்பு தமிழகத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை எனக்கு நினைவூட்டுகின்றது.

ஒரு டெல்வி விமர்சகரும் அவரது புதுக்கவிதைக்கார சென்னை நண்பரும் காப்பி குடிக்கச் சென்றார்கள். இவர்கள் இலக்கியத்தில் நீயா? நானா? என்பதைப் போல் காப்பிக் கடை 'பில்' கொடுப்பதிலும் நீயா நானா? என்ற சர்ச்சை!

'நான்' என்ற புதுக்கவிதையாளரே வெற்றிபெற்றார். சும்மா விடுமா மற்ற 'நான்'. அது இலக்கிய விமர்சனம் செய்யும் 'நான்' ஆயிற்றே! அது துள்ளி எழுந்தது. பேனாவை எடுத்தது. அந்தக் குருஷேத்திர யுத்தத்தில் எந்தக் கீதை உபதேசமும் வெற்றி பெறவில்லை.

டெல்வியும் சென்னையும் இப்படித் தங்கள் தாழ்வுச் சிக்கல்களை நிர்வாணமாக்கும் பொழுது அதுவும் இலக்கிய விமர்சனமாக்கப்படும் விந்தை தமிழக இலக்கிய உலகில் நிகழ்கிறது!

இங்கே அதே விஷயம் மனதை நெகிழ்விக்கும் ஓர் இலக்கியச் சித்திரமான அழகை நான் படித்தேன்! வியந்தேன்! ஈழத்து இலக்கியத்திற்கும் தமிழக இலக்கியத்திற்கும் ஓர் ஒற்றுமையிலும் எத்தனை எத்தனை வேற்றுமைகள்!

கொழும்பு:

ஏ. கே. ஏ. ரவலாக்

1976 - ம் ஆண்டுக்கான நாடகப் பரிசு

கொழும்பு ஜோன் டி. சில்வா நினைவரங்கில் நடைபெற்ற நாடக விழாவில் தமிழ் நாடகக் குழுத் தலைவர் கலாநிதி கா, சிவத்தம்பி பேசினார் - இம்முறை நாடக விழாவில் கலைஞர்கள் அதிகளவு அக்கறை காட்டியமைக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்தார். கலைஞர்கள் தொடர்ந்தும் ஊக்கத்துடன் செயல்பட வேண்டும் எனவும் வேண்டிக் கொண்டார்.

கலாசார அலுவல்கள் பணிப்பாளரும், இலங்கைக் கலாசாரப் பேரவையின் நிர்வாகப் பொறுப்பாளருமான திரு. பி. ஏ. அபேவிக்கிரம, சிங்கள நாடகக் குழுத் தலைவர் திரு. பந்துல ஜயவர்தன ஆகியோரும் உரையாற்றினர்.

1976-ம் ஆண்டுக்கான தேசிய நாடக விழாவின் சிறந்த நடிகராக திரு. எஸ். தேவராஜன் 'செவ்வானத்தில் ஒரு' என்ற நாடகத்தின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டார். சிறந்த நடிகையாக 'ஒரு சக்கரம் சுழல்கிறது' நாடகத்தின் மூலம் ஏ. ஜயந்தி தெரிவு செய்யப்பட்டார். சிறந்த துணை நடிகர் திரு. எஸ். எழில்வேந்தன் (செவ்வானத்தில் ஒரு) சிறந்த துணை நடிகை ஆர். மணிமேகலை (ஒரு சக்கரம் சுழல்கிறது) அரங்க நிர்மாணம் திரு. கே. கே. இரத்தினலிங்கம் (சிறந்தனைகள்), சிறந்த நாடக எழுத்துப் பிரதி திரு. வி. எம். குகராஜா (மனிதனும் மிருகமும்), சிறந்த நாடகம் 'செவ்வானத்தில் ஒரு', நடப்புச் சிறப்புக்குப் பாராட்டுப் பெற்றவர்கள், திருவாளர்கள் ராஜபாண்டியன், மாத்தளை கார்த்திகேசு, எஸ். செல்வராஜா, எஸ். வி. இரத்தினராஜா, ராஜலக்ஷ்மி, ப. திவ்வியராஜா. பரிசில்களை பிரதம அதிதி திரு. கே. எச். எம். சுமதிபால வழங்கினார்.

ஆலோசனை

இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொள்வோர் அனைவரும் தமது கருத்துக்களைப் பகிரங்கமாக எழுதலாம். இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கருத்துப் போராட்டமே இன்றியமையாத பசுளை; இது நமது கருத்து. தொடர்ந்து இக் கருத்துப் போரைச் செழுமைப்படுத்த விரும்புவோர் தொடரலாம்.

— ஆசிரியர்

பல்கலைக் கழக மட்டத்தைப்

புறக்கணிக்கலாமா?

நெல்லை க. பேரன்

77 ஏப்ரல் இதழ் விவாத அரங்கில் 'தெணியான்' எழுதிய கருத்துக்களையும் தொடர்ந்து மே இதழில் 'தேவரங்கன்' எழுதியவற்றையும் ஒரு சேர வாசித்த பிறகு எனது உள்ளக் கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கு கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

மேற்படி இருவருமே தமது கட்டுரைகளில் 'பல்கலைக்கழக மட்டத்தின் தனி ஆதிக்கம்' என்ற ஒன்று இருந்து கொண்டு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஏதோ பங்கம் இழைப்பதாக ஒரு வலுவான நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகக் காண்பித்துள்ளார்கள். இவர்கள் மட்டுமல்லாது ஏற்கனவே சில பொது மேடைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் மல்லிகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா கூட இந்தப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகளுடன் மோதியும் முரண்பட்டும் இவர்களுடைய ஆதிக்கத்திலிருந்து ஈழத்து இலக்கியப் போக்குச் சுதந்திரமடைய வேண்டும் என்று கூறி வந்ததையும் அவதானித்திருக்கிறேன். இந்தப் பட்டதாரிகளையெல்லாம் மீறி உங்களுடைய ஆட்சியில் இலக்கி

யத்தை வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் கொண்டுதான் இப்படிக் கூறுகிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இலக்கியம் பொதுச் சொத்து. அது எக்காலத்திலும் யாருடைய ஆதிக்கத்திற்குள்ளும் உட்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

உண்மையான இலக்கியம் 'மக்கள் இலக்கியம்' தான் என்ற நம்பிக்கை யாருக்காவது இருந்தால் அவர்கள் பட்டதாரிகளுக்கோ பல்கலைக்கழகத்திற்கோ பயப்படத் தேவையில்லை என்பதுதான் எனது வாதம். ஆனால் ஈழத்து இலக்கியப் போக்கில் ஓரளவாவது சரியாகவும், ஆக்கரீதியாகவும் விமர்சனம் செய்யவர்கள் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இருப்பதால் அவர்களது கருத்துக்களை நாம் ஏற்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. ஜீவாவும் சரியாக விமர்சனம் செய்தால் அதை யாரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். பிறகு இலக்கிய விமர்சனம் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இருந்து பட்டம் பெறாதவர்கள் மட்டத்திற்குப் போய்விட்டதே என்று யாராவது கூக்குரலிட்

டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இங்கே சரியான இலக்கியங்களைப் பற்றிய விமர்சனங்களை முறையாக யார் செய்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே தவிரத் தனிப்பட்டவர்களுடைய விஷயங்களைக் கவனிக்கவில்லை அல்லது புகழ்ந்துரைக்கவில்லை என்பதற்காக இலக்கியம் சாதாரணர் கைகளில் இருந்து பறிபோய்விட்டது என்ற கூக்குரல் நியாயமானதல்ல.

நண்பர் தேவரங்கன் 'ஏன் இந்த ஓரவஞ்சகம்?' என்று கேட்டுள்ளார்? அப்படியானால் யாருக்கு யார் வஞ்சகம் செய்தார்கள்? நல்ல இலக்கியத்தைக் கூடாது என்றும் யாராவது எழுதினார்களா? அல்லது விஷய சாரமற்றதை 'ஓகோ! அற்புதம்!' என்று யாராவது புகழ்ந்தார்களா? அப்படியானால் புள்ளி விபரங்களுடன் இன்றொரு கட்டுரை எழுதி அவற்றை அம்பலப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்கின்றேன். நண்பர் தமது கட்டுரையில் சொன்னது போல யதார்த்தத்தைப் புறக்கணித்துச் செயல்படும் முற்போக்கு இலக்கிய நண்பர்களின் நபஞ்சகத்தனங்களை வெளிப்படையாக எழுதி நிரூபிக்கட்டும். அதன்பிறகு ஒருவேளை சில உண்கைகள் பிறக்கலாம்.

இன்று எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இனைய தலைமுறையினருக்குச் சரியான வழிகாட்டுதல்களைப் பல்கலைக்கழக மட்டத்தினர் காட்டியுள்ளார்களேதவிரப் பழம் பண்டிதர் கூட்டத்தினர் காட்டவுமில்லை, இனைய தலைமுறையினரைப் பற்றி அவர்கள் கவனித்ததாகவே தெரியவில்லை. ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சி என்று எல்லோரும் கூறுகிறார்கள்; என்ன ஆரோக்கி

யத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான் புதிதாக இருக்கிறது.

சாகித்திய மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்கலைக்கழக மட்டம் இல்லாத 'ஜீவா' போன்றவர்களும் அதில் இருக்கிறார்கள். இந்த மண்டலத்தினர் ஈழத்து எழுத்தாளனை எப்போதும் இருட்டறையில் பூட்டி வைத்து வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். இந்த மண்டலத்தின் நடைமுறை விதிகள், நூல்களை அச்சிடுவோருக்கான அறிவுரைகள், காலக் கெடுவுகள் எதுவுமே இலங்கை எழுத்தாளனுக்குத் தெரியாது. எல்லாவற்றையும் மூடு மந்திரமாக வைத்துக் கொண்டு ஆண்டு தோறும் பரிசு வழங்குகிறார்கள். 'மல்லிகை' போன்ற சஞ்சிகைகளில் ஏன் இந்த விதிகளைப் பகிரங்கமாக வெளியிட்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் மண்டலத்தின் பார்வைக்கு வந்த தமிழ் நூல்களையும் அவற்றைச் செவ்வை பார்த்த அறிஞர் குழாத்தின் நாமங்களையும் வெளியிடக் கூடாது? பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இலக்கியம் இருப்பதை உடைத்தெறிவதை விட மேற்சொன்ன மண்டலப் பிரச்சினை முக்கியமானதென்று நான் கருதுகிறேன். பண்டிதர்களும் சாதாரணர்களும் தூக்க நிலையில் இருக்கும் போது தொழில் ரீதியாகத் தன்னும் பல்கலைக்கழகத்தார் அவ்வப்போது 'ஏதோ சில செய்து' தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்க்கின்றார்கள். இவர்களையும் வேண்டாம் என்றால் நாம் இனியாரிடம் போய்க் கேட்பது? யாராக இருப்பினும் கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் இந்தப் பிரச்சினைக்கே இடமிருக்காது என்பதே எனது கருத்தாகும். *

சத்திய வெளிச்சத்தில் பொய்மை இருள் மறையட்டும்!

மு. பஷீர்

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி பரவலாக அடிக்கடி பேசப்படும் இக்காலையில் சில நிதர்சனங்களை துணிவோடும் பரந்த நோக்கோடும் கூறுவதற்கு மல்லிகை தளம் கொடுத்திருப்பது ஒரு புதிய திருப்புமுனைதான். பரந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில் எதையும் ஆழமாக அணுகுகின்ற ஒரு பக்குவத்தை மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தில் முனைப்புப் பற்றுநின்ற நம்மை நாமே உரைத்துப் பார்த்து தெளிவடையும் ஒரு வளர்ச்சி பெற்ற சூழ்நிலைக்கு இப்போதாவது வந்து விட்டோம் என்ற சங்கதி திருப்தியானதுதான்.

முதலாளித்துவம் — பூர்ஷுவா — சோஸலிஷம் — உழைக்கும் வர்க்கம் — சுரண்டல் — புரட்சி போன்ற சொற்களை வைத்து கிளித்தட்டு விளையாடுவதாலோ, தங்கள் ஆண்மையை வெள்ளைத் தாளில் மாத்திரம் காட்டிவிட்டு, தங்களின் சமுதாயப் பார்வை அத்தோடு முற்றுப் பெற்றது என்று எண்ணுவதாலோ, குளிர் சாதன அறைகளில் அலுங்காமல் குலுங்காமல் அமர்ந்து கொண்டு வர்க்கப் பிரளயம் குமுறி வெடிக்கட்டும், உழைப்பவர் வாழ்வை வசந்தம் தழுவுட்டும்! என்று கோரல் பாடுவதாலோ, கலைத் தன்மை, மனிதாபிமானம் எக்கேடு கெட்டால் என்ன? சோஸ

லிஷயதார்த்த வாதம் இருக்கின்றதா? என்று தங்கள் மடிகளில் கட்டிக் கொண்டு திரியும் மாக்ளிய உரைகல்லிலே உரைத்துக் கரைத்து குப்பைகளை யெல்லாம் உயர்த்திப் பிடிக்கின்ற ஒருசில மலட்டு விமர்சகர்களின் மேதாவிலாசத்தால் மாத்திரம் — இங்கு பொதுவுடமைக் கரற்று வீசப் போகிறதா? முதலாளித்துவத்தை சாடுகின்ற இலக்கிய பிரம்மாக்களே, குட்டி பூர்ஷுவாக்களாக சகித்துக் களிக்கின்ற போது நண்பர் தெனியான் எப்படிக்கூற! முடியும், நாங்கள் சித்தாந்த தெளிவில் மேலோங்கியவர்கள் என்று? கலைத்தன்மை வரட்சி என்பது ஈழத்து இலக்கியத்தில் காணப்படும் பொதுவான ஒரு வீழ்ச்சி, இவ்வீழ்ச்சிக்குட்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் முற்போக்கணியைச் சார்ந்தவர்களாக காணப்படுகிறார்கள் என்ற தெனியானின் கருத்து முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதுதான். என்றாலும் இந்த பலவீனத்திற்குரிய இரண்டு அடிப்படையான காரணங்களை அவர் முன் வைக்கிறார்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பரிச்சயமற்ற தன்மையினால் தான் இளம் தலைமுறையினரின் படைப்புகளில் கலைத்தன்மை வரட்சியற்றுக் காணப்படுகிறது என்ற கருத்தில் நான் முரண் படுகிறேன்; அப்படியென்றால்

சங்க இலக்கியங்களை ஆழமாகக் கற்றுணர்ந்த பலரது படைப்புகளில் கூட அந்தக் கலைத்தன்மை வரவில்லையே அதற்குரிய காரணம் என்ன? அநேகமான எழுத்தாளர்கள் விமர்சகர்களையும் தாங்கள் ஒதுங்கியுள்ள — ஒதுக்கப்பட்ட கூடாரத்தை மனதில் கொண்டே எழுதுகின்றார்கள். அப்படியான சூழ்நிலையால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள் வேறு எப்படி எழுத முடியும்?

ஈழத்தைப் பொறுத்தமட்டில் முற்போக்குக்கு எதிரணி ஒன்று இல்லை. ஆரம்ப காலங்களில் சில பண்டிதர்களும் ஒரு சில எழுத்தாளர்களும் உதிரியாக நின்று எதிர்க் கருத்துக்களை சொன்னார்கள். இன்றைய காலகட்டத்தில் அப்படிக்கூட கருத்துச் சொல்ல யாருமில்லை. எனவே தடி எடுத்தவன் எல்லாம் வேட்டைக்காரர்கள் ஆனார்கள். பேடு பிடித்தவர்கள் எல்லாம் (அவனது நடைமுறை வாழ்க்கை எப்படியிருந்தபோதும்) சிவப்பு வண்ணத்தை தடவிக் கொள்பவனாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டான்.

தமிழகத்தின் நிலை வேறு. சரியோ பிழையோ அங்கே எதிர்க் கருத்துக்களும் உண்டு. முற்போக்கு அணி அங்கு பலம் பெற்றிருந்தபோதும் எதிரணியிலும் கருத்துப் போராட்டத்திற்கான சமபலம் இருக்கின்றது.

ஓர் அடிப்படையான உண்மையை நாம் ஒப்புக்கொண்டே யாகவேண்டும். நாம் இதுகால வரை கலாரீதியாகச் சிந்திக்கத் தவறிவிட்டோம். முதலாளி—தொழிலாளி பிரச்சினைக்கப்பாலும் வாழ்க்கை இருக்கிறது. பிரச்சினைகள் இருக்கின்றது என்ற உண்மைகளை ஒப்புக் கொண்டோமில்லை. ஒரு சமூகப் பிரக்ஞையுள்ள கலைஞரை இருப்

பதற்கும், ஒரு கட்சி வெறியை இருப்பதற்கும் அடிப்படை வித்தியாசங்கள் உண்டு. வெறும் பிராய்மிஸ்கற்பனாவாதப் படைப்புகள் காலத்தை வென்று நிற்கப் போவதில்லை. சமூகப்பார்வையோடு ஓட்டிய கலைத்தன்மையுள்ள படைப்புகள்தான் காலத்தை வெல்லும் சக்தி மிக்கவை.

கனகராஜனின் 'முட்கள்' வெளியீட்டு விழாவிலே ஜீவா சொன்ன கருத்தொன்று இங்கு பொருந்தும் என்று நினைக்கின்றேன். 'நமது விமர்சகர்கள், எழுத்தாளர்கள், சினை, ரஷ்யா என்றவுடன் ஆஹா ஓஹோ என்று அலட்டுவார்கள். அதே வேளையில், அமெரிக்கா பிரிட்டன் என்றால் ஒதுங்கு, ஒதுக்கு என்று கத்துவார்கள். நான் கேட்கிறேன். ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் சுரண்டலுக்கும் நாம் எதிர்ப்பாளர்களே தவிர அமெரிக்க நாட்டு தொழிலாளிகளுக்கு அந்த நாட்டு கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் நாம் எதிர்ப்பாளவர்களா? எமது வெறித்தனமான சிந்தனைகளில் மாற்றம் தேவை,' என்று. இந்த கூற்றில் ஆழமான உண்மை இல்லாமலில்லை.

சென்ற இதழ் மல்லிகையில் தேவ ரங்கனின் துணிவான கருத்துக்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. அடிப்படையான சில பிரச்சினைகளைத் தொட்டு ஆழமாக விவாதித்திருந்தார். அவரது கேள்விகளுக்கு தர்க்கரீதியான பதில்கள் சம்பந்தப்பட்டோரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது காலத்தின் தேவையாகவும் இருக்கின்றது.

அடுத்த படியாக நாம் மனதிற்கொள்ள வேண்டிய விஷயம், பல்கலைக்கழக மட்டம் படைப்பிலக்கிய உலகிற்கு

தலைமை தாங்கிச் செல்கின்ற போது ஏற்பட்டு வரும் சிக்கல்கள். யாழ் வளாகத்தில் நடந்தேறிய நாவல் நூற்றாண்டு விழா இந் நாட்டு இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிட வேண்டிய அம்சம். தவிரவும், இவ் விழாவினை பொறுப்பேற்று வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்த சாதனையை யாவரும் போற்ற வேண்டும். அது வேறு விஷயம். தமிழ் நாட்டு விமர்சகர்க்கு நாவலாசிரியர்க்கு, காவடி தூக்கியவர்கள் இந்நாட்டு நாவலாசிரியன் ஒருவனுக்காவது இடம் ஒதுக்காது போன பின்னணி என்ன? என்பதை இந்நாட்டு வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள் பரவலாக கேட்பதில் நியாயமுண்டு.

பல்கலைக்கழக மட்டத்தினரின் தனி ஆதிக்கப் போக்கு தொடர்ந்து இதே ரீதியில் செல்லுமாறால், இந்த நாட்டு படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்களை மிதித்து நசுக்குவதோடு, இவர்களது தொண்டர்கள், சீடர்கள் என்ன நிலைக்கு எம்மை அடிபணிய வைத்து விடுவார்கள்

என்ற உண்மையை நாம் தீவிரமாக சிந்திக்க வேண்டும். கலாநிதிப் பட்டங்களும், பேராசிரியர் பதவிகளும், மாத்திரம் தான் இந்த நாட்டின் கலை இலக்கியங்களின் தலைவிரியை நிர்ணயிக்கும் என்ற நிலை வருமாறால் படைப்பாளிகள் இதை விட்டு விட்டு வட்டிக்கடைக்கு கணக்கெழுதப் போவதே மேல்.

இலங்கை சாஹித்திய மண்டலத்திலும் அவ்வப்போது பல்கலைக் கழகம் சார்ந்தவர்கள் முக்கிய அங்கம் வகித்து வருவதனால் எழுத்தாளர்கள் அவர்களிடம் சுமுகமான உறவை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறார்கள் என்று தெனியான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அப்படியாயின் இவர்களது சுமுகமான உறவின் மூலம்தான் இதுவரை காலமும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டனவா? திறமையின் அடிப்படையில் இல்லையா? என்ற கேள்வியோடு இதை முடிக்கின்றேன். ★

நெருங்கி வரவேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி தெரிந்த நண்பர்கள் தெரியாத சுவைஞர்களுக்கு மல்லிகையை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். அவர்களை அதற்கு நெருக்கப்படுத்த வேண்டும்.

மல்லிகையின் போராட்டமே இலக்கிய வேள்வியாகும். இந்த வேள்வியில் தங்களையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் ஆண்டுச் சந்தாவாக ரூபா 12/ஐ உடன் அனுப்பி உதவலாம்.

தரமான — நகைச்சுவையான — புதுமையான
கேள்விகள் விரும்பப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு
கேள்விகளுக்குப் பின்னாலும் ஒவ்வொரு நெஞ்சு
முண்டு என்பதை நாம் மறக்கவில்லை. அஞ்ச
லட்டையில் உங்களது கேள்விகள் அமைந்
தால் நல்லது. இத் தொடர்பு நம்மை இன்
னும் நெருக்கப்படுத்தும்

— ஆசிரியர்

டொயினிக் ஜீவா

★ சினிமா நடிகர் எம். ஜி.
ஆர். முதலமைச்சர் ஆக
முடியுமா? எனச் சிலர் கேலி
பேசுகின்றனரே, இது பற்றி
உங்களது கருத்து என்ன?

கொக்குவில். த. செல்வராசா

யாராக இருந்தாலும் அரசியல் அதிகாரம் மக்களிடம் பெற்றால் ஆளத்தான் வேண்டும். சினிமா நடிகனும் இந்தச் சமுதாயத்தில் ஓர் அங்கம்தான். அதிகாரம் வகிப்பது என்பது ஒரு சிலரின் குடும்பச் சொத்தல்ல. அது சகல மக்களுக்கும் உரிமையானதொன்று. கிண்டலுக்கு மேலாலும் நாம் அவரது பின்னணியை நோக்குவோமானால் அது அரசியல் விமர்சனமாகின்றது. தி. மு. க. வில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட போது எம். ஜி. ஆரைப் பக்கம் பக்கமாக நின்று ஆதரித்தவர்கள் பாலதண்டாயுதமும் கல்யாணசந்திரமுமே. இவர்கள் இருவரும் தமிழகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள். தமது உயி

ரையே பணயம் வைத்து ஆதரித்தனர் இவர்கள். இன்று நாளுக்கொரு கொள்கையும் ஆளுக்கொரு பேச்சுமாகத் தடம்புரண்டு விட்டவர் எம். ஜி. ஆர். வெறும் சந்தர்ப்பவாதியாகவும் கோழையாகவும் இன்று மாறி விட்டார். கோழைகளும் சந்தர்ப்பவாதிகளும் அரசியல் உலகில் நிலைத்து நின்றதில்லை என்பதைச் சரித்திரம் நிரூபித்துள்ளது.

★ 'ஜய ஜய சங்கரா' புத்தகத்தை விமர்சித்ததுபோல தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவரும் புதிய படைப்புக்களை நீங்கள் ஆய்வு செய்தால் என்ன? நீங்கள் விமர்சிக்கும்போது புதிய கோணத்தில் பிரச்சினைகளை அணுகி நமக்குத் தெரியாத பல சங்கதிகளை வெளிக் காட்டி விளங்கப்படுத்துகின்றீர்களே அந்தச் சுவையை நான் மேலும் ரசிக்க விரும்புகின்றேன்.

மன்லூர்.

ச. தவயோகம்

உங்களது ஆர்வத்தை நான் கௌரவிக்கின்றேன். அதே சமயம் எனது இயலாமையையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; பொது வேலைகளும் மல்விகை மாதத் தயாரிப்புக்களும் எனது சக்தியை அப்படியே உறிஞ்சி விடுகின்றன. ஆசையோடு படிப்பதற்குக் கூட நேரம் ஒதுக்க முடியவில்லை. இரவில் படிக்கலாம் என நினைத்தால் பகலில் உழைத்த உடல் உழைப்பு தேகத்தைச் சோர்வடையச் செய்து விடுகின்றது. எனவே தொடர்ந்து இல்லாவிட்டாலும் இடையிடையே புத்தக விமர்சனமல்ல எனது அபிப்பிராயங்களை எழுத முயற்சிக்கின்றேன்.

★ உலகத்திலே மிகச் சிறந்த அழகியார்?

மாதகலு; ச: இராசப்பு

ஒரு காலத்தில் என்னை மனதாரக் காதலித்த அந்தப் பேரழகியே!

★ மேடைகளில் நீங்கள் பேசும் போது கவனித்திருக்கின்றேன்: மிகவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசுவீர்கள். இது ஒரு பண்பட்ட பேச்சாளனுக்கு நல்லதா?

கொழும்பு-6. ஆர்: நல்லநாதன்
கூடாதுதான். நான் பண்பட்ட பேச்சாளன் என்று யார் சொன்னது? பண்பட முயற்சிக்கின்றேன்: மற்றொன்று எழுத்தாளனே உணர்ச்சிகளின் கூட்டுமைய உருவம்தான். எனவே கருத்துக்களைக் கூறும் போது அவன் உணர்ச்சி வசப்பட்டு விடுகின்றான். இப்பொழுது என்ன - பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் என்னை மேடைகளில் நீங்கள் பாத்திருக்க வேண்டும்! கூடியவரை மிக நிதானமாக - உணர்ச்சி வசப்படாமல் -

என்னை நானே திருத்திக் கொள்ள இனிமேல் முயல்கின்றேன்:

★ எப்படியானவர்களை நீங்கள் நண்பர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து வைத்துள்ளீர்கள்?

பலாலி. கே: வன்னியசிங்கம்

நான் தேர்ந்தெடுத்து நட்பு வைத்திருப்பதை விட, என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து நண்பகை வைத்திருப்பவர்கள்தான் அநேகர். பல்வேறு வகைப்பட்டவர்கள் - பலவகைத் துறைப்பட்டவர்கள் எனது நண்பர்கள். பரம சத்து ராதிகள் என நம்பப்படுகின்ற அரசியல் எதிர் முனையைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட எனது நண்பர்களாக இருக்கின்றனர். தனிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருந்து சிந்திக்கும் பொழுதெல்லாம் இந்தப் பலவகையான நண்பர்களைவிட்டு நான் உண்மையிலேயே பெருமிதமடைகின்றேன். எனது நட்புத் தேர்வில் ஒன்றே ஒன்றைத்தான் கடைப்பிடிக்கிறேன். நட்புக்காக நண்பகை இருக்கத் தகுதி உள்ளவனா? அது ஒன்றே போதும்.

★ மா கடலின் ஆழத்தை அறிய முடியாதாம். அது போல.....

பசறை; வ. சுப்பையா

சந்தர்ப்பவாதியான அரசியல்வாதியின் நெஞ்சத்து இரகசியங்களையும் அறிந்து விட முடியாது.

★ கவியரசு கண்ணதாசனின் தற்போதை நிலைபற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

உடுவில்; ஐ. ராசசுந்தரம்

பரிசு இலக்கங்கள் தவறிப் போன காலங் கடந்த 'சுவிட்டிக்கட்' அவர்; காலத்துக்குக்

காலம் கட்சி தாவி வரும் இவர் அதுதான் ஜனநாயகம் என நம்ப வைக்க முயற்சிக்கின்றார். அவரது சொல்லுக்கே இன்று தமிழகத்தில் ஒருவித மதிப்பில்லை. அரசியல் உலகில் தார்மிக ரீதியாகத் தடம் புரண்டவர்களின் சீரழிவு முடிவுதான் கடைசியில் கண்ணதாசன் வாழ்க்கையாக அமையப் போகின்றது.

★ சந்திர மண்டலத்திலிருந்து பூமியைப் பார்த்தால் என்ன தெரியும்?

நல்லூர்.

வ. சந்திரன்

அங்கிருந்து இந்தப் பூமண்டலத்தைப் பார்த்தால் குபேர நாட்டின் பல மாடிக் கட்டடங்களோ, பனி போர்த்த இமயத்தின் கொடு முடியோ தெரிய முடியாதாம். 2000 மைல்கள் நீண்டிருக்கும் சீனப் பெரும் மதில் நிச்சயம் தெரியுமாம்.

★ தமிழ் மக்களின் சகல உரிமைகளுக்கும் குரல் கொடுக்கின்றோம்! எமக்கே ஆதரவு தாரங்கள் எனக் கேட்கும் தமிழ் வேட்பாளர்கள் கேட்பதில் நியாயம் உண்டுதானே?

சித்தநகைணி.

த. பரஞ்சோதி

தமிழ் மக்களின் சகல உரிமைகளுக்கும் குரல் கொடுக்கும் இவர்கள், தமிழர்களில் சரிபாதி யாக விளங்கும் தாய்க் குலத்தினர்களுக்கு தேர்தலில் ஒருஸ்தானத்தையாவது விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லாத போது — அதற்காகக் குரல் கொடுக்கத் திராணியற்றுள்ள போது — இவர்களின் அடிப்படை நோக்கமே பாராளுமன்றக் கதிரைகளைப் பிடிப்பதுதான் என யோசித்தால் அதில் என்ன பிழையைக் கண்டுவிடுவீர்கள்?

★ ஷா நாமா என்னும் மகத்தான பாரதீக மா.கா.வி.யத்தின் கரீத்தா யார்?

கல்முனை.

எம். சுல்தான்

பிர்தெளசி.

★ குழந்தைகளுக்கான கதைகள், கட்டுரைகள் எழுதி உலகப் புகழ் பெற்றவரின் பெயர் என்ன? அவரது சொந்த நாடு எது?

சுன்னாகம்.

கா. சிவலிங்கம்

கிறிஸ்டியன் ஹான்ஸ் அன் டெர்ஸன் என்பது அவரது பெயர். அவர் பிறந்த தேசம் டென்மார்க்.

★ சிலப்பதிகாரத்தில் நீங்கள் கண்ட புதுமை என்ன?

வவுனியா.

த. இரத்தினவேல்

இக்கேள்வி எனது பழந்தமிழ்ப் பரிச்சயத்தைச் சேர்திக்கும் கேள்வி என்றே முதலில் கூறி வைக்கின்றேன். உலகிலே தோன்றிய காப்பியங்களிலே தலைவர்களாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றவர்கள் அரசு குலத்தில் பிறந்தவர்களாகவே — குறிப்பாக ஆண்களாகவே — காட்சி தருவதைக் காணலாம். ஆனால் முதற்பெருங் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்திலே சாதாரண செட்டி குலத்தில் பிறந்த பெண் தலைவியாக வருகிறாள். கோவில் கட்டிப் பின்னால் கும்பிடப் படுகின்றாள்.

அரசுத் துறவியாகிய இளங்கோ தனது காப்பியத்தின் தலைவியாகத் தமிழ் நாட்டில் பிறந்த பெண்ணையே தேர்ந்தெடுத்தான். முப்பெரும் வேந்தர்களின் நாடுகளின் தலைநகர்களாகிய புகார், மதுரை, வஞ்சி இவற்றிலே கதை நடந்ததாகச் சித்திரித்துள்ளான்.

சோழ நாட்டிலே பிறந்த கண்ணகி, பாண்டிய நாட்டிலே சிலம்பு விற்கப்போய், சேர நாட்டிலே கிலையாகி நிற்கிறாள்.

★ மல்லிகையில் எதை அதிகம் பேர் விரும்பிப் படிக்கின்றனர்?
மட்டுவில். கு. தம்பிராஜா

எனக்குத் தெரிந்தவரை 'தூண்டில்' பகுதியையும் தலையங்கத்தையுமே அநேகர் விரும்பிப் படிப்பதாக அறிந்து வைத்திருக்கின்றேன்.

★ இலங்கையில் நடைபெற இருக்கும் தேர்தலில் எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வரும்?
சிலாபம். எம். ஜலீம்

இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையில் எந்தக் கட்சிக்குமே தனிப் பெரும்பான்மைப் பலம் கிடைக்காது. யார் ஆட்சி அமைத்தாலும் கூட்டு அரசாங்கமே பதவிக்கு வரும். ஒருவேளை 1960 மார்ச் தேர்தல் முடிவு மாதிரி வந்தாலும் வரலாம்!

★ சென்ற இதழில் குறிப்பிட்டிருந்ததுபோல 'கோபல்ல கிராமம்' ராஜநாராயணன் நாவலைப் படித்து விட்டார்களா? அதுபற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

கிளிநொச்சி. ஆர். ரவீந்திரன்

படித்துவிட்டேன். அருமையான நாவல். ஒவ்வொரு இலக்கிய ரசிகனும் அவசியம் படித்துப் பார்க்க வேண்டிய நாவலிது. சரித்திர நாவல்கள் எனக் கல்வி அகிலன், பார்த்தசாரதி, சாண்டில்யன் எழுதுவதற்கு நேர் முறையை மக்களை - போராடி வாழ்க்கையைச் செப்பிட்டு முன்னேறும் மக்களைப் பற்றிய நாவலிது. புதுமையான நடை; சொல்லாட்சி; தகவல்கள்; உத்தி முறை; இதைப் படித்து முடித்த

போது ஒரு திருப்தி என்னுள் நிலவியது.

★ பதின்மூன்று ஆண்டு மலரில் யார் யாருடைய படைப்புக்கள் இடம் பெறுகின்றன? விலை என்ன? எங்களது ஊரில் மல்லிகை ஏஜண்ட் இல்லை. அதை எப்படிப் பெற முடியும் என்பதைத் தெரிவிப்பீர்களா?

கொத்தலை. கி. ராஜேந்திரன்

தரமானவர்கள் எழுதுகின்றனர். ரூபா 3 அனுப்பி உடன் பதிந்துவைக்கவும்.

★ ஈழத்து எழுத்தாளரின் நல்ல நாவல்களை ஏதாவது படித்தீர்களா? அது சம்பந்தமாக ஏதாவது தகவல்களைச் சொல்ல முடியுமா?

முதூர். கா. கணேசன்

செங்கை ஆழியானின் 'காட்டாறு' நாவலைச் சம்பந்தில் நான் படித்துப் பார்த்தேன். புதிய கரு. நல்ல விவரணம். பாத்திரச் சிருஷ்டி பாராட்டத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது. கதை ஓட்டம் சரளமாக இருக்கிறது. ஆனால் முடிவு பற்றி எனக்கு அபிப்பிராய பேதமுண்டு. முடிந்தால் ஒரு காத்திரமான விமர்சனத்தை அடுத்த இதழில் செய்ய முயற்சிக்கின்றேன்.

★ மல்லிகையில் நீங்கள் எழுதியுள்ள ரசமான கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூல் வடிவில் போட்டால் என்ன? நீண்ட நாட்களாக உங்களது நூல்களைப் படிக்க முடியவில்லையே.

கெக்கரூவ. வ. தாமோதரம்

அது சம்பந்தமான வேலைகளைத்தான் செய்ய ஆயத்தப்படுத்துகின்றேன். சற்றுப் பொறுங்கள். உங்களது ஆசை நிறைவேறும்;

யாழ்ப்பாணத்தில் R. R. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை யிலும் கிடைக்கும்

ஜனநாயகப் புரட்சியில் சமூக - ஜனநாயக வாதத்தின் இரண்டு போர்த்த தந்திரங்கள் (லெனின்)	1-00
இரண்டாவது அகிலத்தின் தகர்வு (லெனின்)	1-00
சாவுக்கே சவால் (விளாதிஸ்லாவ் தித்தோவ்)	3-25
உனக்குத் தெரியுமா? (இலியின், செகால்)	4-00
கம்யூனிஸ்டு அகிலம் (சுருக்கமான வரலாறு)	12-50
உலகை குலுக்கிய பத்து நாட்கள் (ஐான்ரீடு)	7-50
மனிதனின் மறுபிறப்பு (புருளே யஸேன்ஸ்கிய்)	7-00
தொழிலாளர் குடும்பம் (வி. கோச் செத்தவ்)	5-50
குழந்தைகளும் குட்டிகளும் (ஓ. பெரோவ்ஸ்கயா)	5-75
குறும்பன் (கஃபூர் குல்யாம்)	3-75
துப்பறியும் அதிகாரியின் குறிப்புகள் (லெவ் ஷெய்னின்)	3-50
என்ன செய்ய வேண்டும்? (லெனின்)	2-50
மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் மார்க்ஸியம் (லெனின்)	1-50

Peoples' Publishing House

124, Kumaran Ratnam Road,
 COLOMBO - 2.

தொலைபேசி : 36111

இவ்வகையிலுள்ள புத்தகங்கள் கிழிசெல்லாது வாங்கப்படும். இவற்றை வாங்கும்போது கீழ்க்கண்டவாறு கவனிக்க வேண்டும். புத்தகங்களை வாங்கும்போது கீழ்க்கண்டவாறு கவனிக்க வேண்டும். புத்தகங்களை வாங்கும்போது கீழ்க்கண்டவாறு கவனிக்க வேண்டும்.

Registered as a Newspaper in Sri Lanka.

With the Best
Compliments
of

TILLYS HARDWARE STORES

T'Phone
35420
29439

424, Sri Sangaraja Mawatha,
COLOMBO - 10.

234A, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும், வெளி யிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் ப்ரீ லங்கா அச்சகத்திலும் அட்டையா, மாநகர பல தோக்குக் கூட்டுறவு சங்க அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.